

Proslavljamo pomemben jubilej, 30-letnico prvega delavskega sveta v Papirnici Vevče

V preteklih desetletjih se je v življenju delavcev našega kolektiva zvrstilo veliko lepih pa tudi težkih trenutkov, prelitega je bilo mnogo potu, pa tudi proletarske krvi generacij naših prednikov, da bi prišli do tega, kar imamo danes, ko sami gospodarimo s svojim delom in razpolagamo z njegovimi rezultati. Vevški papirničarji so na čelu s komunisti in rdečimi sindikati prehodili dolgo pot boja delavskega razreda za uresničevanje pravic. Ta pot je vodila skozi stavke, zapore in koncentracijska taborišča, to je bila pot nenehnega odpora kapitalističnemu zatiranju in izkoriščanju, od leta 1941 dalje pa je bila to pot osvobodilnega boja proti fašističnemu okupatorju, ki se je končala z veliko zmago vseh narodov in narodnosti Jugoslavije v socialistični revoluciji. V tej revoluciji so delavci vevške tovarne ponosno nosili delavsko in slovensko zastavo in častno izpolnili dolg pred svojim narodom in pred vsemi narodi Jugoslavije.

Največja pridobitev našega revolucionarnega boja je prav gotovo **samoupravljanje**, je nenehno uresničevanje ideje, da je delavec pri proizvodnji in delitvi subjekt, ne pa objekt, da zares razpolaga z rezultati svojega dela, kar pomeni, da je gospodar svoje usode, da lahko na podlagi družbene lastnine s sredstvi za proizvodnjo svobodno dela in ustvarja za svojo srečo.

To je bil začetek nove etape v razvoju naše socialistične revolucije, v razvoju demokratičnih odnosov v naši družbi, ki so v preteklih treh desetletjih dobili globoke korenine in so danes sestavni del velike resnice o Socialistični federativni republiki Jugoslaviji, samoupravni in neuvrščeni deželi, resnici o mali, toda enotni državi, trdnejši in uglednejši kot kdajkoli. Njena moč temelji prav na visoki zavesti delavskega razreda in vseh delovnih ljudi, ki trdno stopajo po poti, ki nam jo je začrtal velikan našega časa tovariš Tito, na samoupravnih družbenih celicah, na popolni nacionalni enakopravnosti narodov in narodnosti in socialni enakosti ljudi, na bratstvu in enotnosti — takšne družbe pa nihče več ne more premakniti s smeri njenega razvoja, kajti naša stabilnost in prihodnost je v nenehnem razvoju samoupravljanja, v stalnem razširjanju meja svobode človeka v družbi, v zagotavljanjem in uresničevanjem demokratičnega pluralizma — socialističnih samoupravnih interesov.

Naša pot samoupravljanja je dolga že skoraj štiri desetletja, saj se je samoupravljanje delovnih ljudi v Jugoslaviji začelo že v naši revoluciji, v času organiziranih priprav Komunistične partije Jugoslavije na oboroženo vstajo in v prvih dneh narodnoosvobodilne vojne. Od takrat ima pri nas nepretrgano kontinuiteto. Nastajalo je že tedaj, ko so se ljudske množice odzvale pozivu komunistične partije in vzele puško v roke, ko se je začel oboroženi boj proti okupatorju in njegovim hlapcem, ko se je začela revolucija narodov in narodnosti Jugoslavije, revolucija nacionalne in socialne osvoboditve. To je bil tisti zgodovinski trenutek, s katerim se je položaj formalno vodilnih oblastniških sil v družbi zamajal v temejih.

Nastanek partizanskih odredov je bil logični izraz samoupravne revolucionarne volje ljudskih množic, iz njih pa so potem nastajali tudi organi ljudske oblasti. Tudi upravljanje gospodarskih zadev na svobodnem ozemlju je bilo samoupravno. Osvobodilna fronta v Sloveniji in njeni terenski odbori, vojaški komiteji po vsej domovini, Užiška republika, narodnoosvobodilni odbori in druge oblike politične oblasti ljudskih množic na osvobojenih ozemljih so bile prav tako prve oblike samoupravljanja in izraz samostojne odgovornosti ljudstva in delovnih ljudi. Samo tako je naša revolucija lahko dosegla takšno širino.

strijio FLRJ in tako upravljanje gospodarstva je trajalo pet let po vojni. Odpravljeno je bilo, ko je 27. junija 1950. leta Zvezna skupščina sprejela zakon o izročitvi tovarne v upravljanje delavcem. V obrazložitvi tega zakona je tovariš Tito dejal: »Geslo TOVARNE DELAVCEM, ZEMLJO KMETOM, ni nikakršna parola, temveč je zahteva, ki vsebuje celoten program socialističnih odnosov v proizvodnji glede družbene lastnine, glede pravic in dolžnosti delavcev in se torej more in mora uresničiti, če mislimo graditi socializem. Vse, kar pri nas delamo in gradimo, ima en sam namen: osrečiti naše delavce, ustvariti boljše življenjske pogoje. Delavci

MIRKO JERIHA, (1952/53 do 1953/54)
CIRIL JERIHA, (1954/55 do 1955/56)
STANE MELJO, (1956/57)
ANGEL BAU, (1957/58)
FRANC INTIHAR, (1958/59 do 1959/60)
TONE TRTNIK, (1960/61 do 1961/62)
IVAN MRHAR, (1962/63 do 1963/64)
TONE PETRNEL, (1964/65)
STANE KREŠNIK, (1965/66)
IVO AVBELJ, (1966/67 do 1967/1968)
LJUBO ZABUKOVEC, (1968/69)
IVAN SUVOROV, (1969/70)

PENCA VIKTOR, delavski svet TOZD Grafični papir (1978/79)
SKVORC MIRO, delavski svet TOZD Grafični papir (1979/80)
PORENTA MILOŠ delavski svet TOZD VETA (1978/79)
TEŽAK ZVONE, delavski svet TOZD VETA (1979/80)
RAZDEVŠEK SILVO, delavski svet TOZD Blagovni promet (1978/79)
SELAN PETER, delavski svet TOZD Blagovni promet (1979/80)
POZENEL IVAN delavski svet TOZD Družbeni standard (1978/79)
ŠMIGIČ DRAGO delavski svet TOZD Družbeni standard (1979/80)
SMREKAR RUDI, delavski svet DSSS (1978/79 do 1979/80)

Preko svojih delegatov v samoupravnih organih, v samoupravnih interesnih skupnostih in v družbenopolitičnih skupnostih se danes vevški delavci neposredno odločamo in sprejemamo načrte za nadaljnje delo. V izpopolnjeni samoupravno organizirani družbi smo zainteresirani, da dobro gospodarimo, trudili pa se bomo dokazati, da smo sposobni biti še bolj ustvarjalni in uspešni.

Danes smo gospodarji svojega dela in njegovih rezultatov in zato se vedno bolj zavedamo medsebojnih odvisnosti vseh oblik združenega dela. Zavedamo se, da moramo te oblike samoupravnega delovanja še izpopolnjevati in razvijati vse dejavnosti, ki prispevajo k izboljšanju gospodarskih rezultatov, lažjemu in produktivnejšemu delu ter boljšemu, lepšemu življenju tudi izven tovarniških vrat, v naši samoupravni socialistični družbi.

Za to, kar imamo danes, pa gre nedvomno velika zahvala tistim aktivnim papirničarjem, ki so v svojem minulem delu opravili pionirsko delo, orali ledino samoupravljanja, in krojili to pomembno zgodovinsko obdobje!

V. B.

V sklepih drugega zasedanja AVNOJ sta izražena volja in opredelitev širokih ljudskih množic Jugoslavije za pot, po kateri bodo hodile. Tej opredelitvi, ki jo je izpisovala kri na straneh naše revolucije, ki je bila potrjena v Jajcu in ob razglasitvi republike novembra 1945, so narodi in narodnosti Jugoslavije ostali zvesti skozi vsa povojna desetletja. Največja pravica, ki si jo je delavski razred Jugoslavije izboril, pa je, da je delavec sam svoj gospodar.

Tovariš Tito, Kardelj, Kidrič in drugi vodilni ljudje naše partije so že v prvih mesecih po osvoboditvi dežele opozarjali, da je potrebno ustvariti resnično demokratično oblast ljudskih množic, v kateri bodo nosilci oblasti prav delovni ljudje sami, ne pa državni ali partijski uradniki. Prava demokratizacija mora omogočiti, da lahko vsak posamezni občan preko raznih oblik sodeluje pri upravljanju države.

Stara uprava v papirnici je bila po vojni razrešena in postavljena pred obtožbo. Vodstvo tovarne je prevzel delegat, ki ga je 14. avgusta 1945 imenovalo ministrstvo za industrijo Narodne vlade Slovenije. Operativno vodstvo je v tej dobi centraliziranega državnega upravljanja vršila generalna direkcija Zvezne industrije papirja pri ministrstvu za lahko indu-

mest in vasi so sami gospodarji današnjega dne in svoje srečne prihodnosti.

Odločitev o dajanju tovarn v upravljanje delavcem je navdušeno pozdravil tudi delovni kolektiv vevške papirnice. V soglasju z načeli socialistične ureditve so vsa proizvodna sredstva postala družbena lastnina. Delovno ljudstvo je prek svojih državnih organov prevzelo upravljanje gospodarstva.

Že 17. septembra 1950 so vevški papirničarji izvolili svoj prvi delavski svet in tako uresničili Marxovo geslo: »Tovarne delavcem!«

Uprava tovarne je bila izročena neposrednim proizvajalcem. S tem je bil tudi v naši tovarni storjen največji korak v razvoju delavskega gibanja, ki sta ga omogočili šele narodna osvoboditev izpod okupacije in ljudska revolucija jugoslovanskih narodov. In tej veličastni zmagi so med drugimi v nemali meri utirali pot z velikimi naporji in številnimi žrtvami tudi vevški papirničarji.

Novembra 1954 je bil sprejet poslovnik delavskega sveta.

Predsednik prvega delavskega sveta je bil VINKO FINK od 1950. do 1952. leta; v naslednjih mandatnih dobah pa so bili predsedniki:

PETER JERIHA, (1970/71)
EDO ULČAKAR, (1971/72)
SILVO RAZDEVŠEK, (1972/73)
DUŠAN KOGEJ, (1973/74)
ANDREJ PIRKMAIER, (1974/75)
MARJAN KOPECKY, (1975/76)
DUŠAN ALIČ, (1976/77)
MARKO GORIŠČ, (1977/78)
Predsedniki centralnega delavskega sveta Združenih papirnic Vevče-Količevo-Medvode pa so bili:
DOMINIK TOMAŽIN, (1962/63 — 1966)
JANEZ PRESL, (1966/67—1967/1968)
ZORAN PIRC, (1968/69)

Ko smo se v naši tovarni reorganizirali na pet temeljnih organizacij in delovno skupnost skupnih služb, smo izvolili februarja 1978 tudi delavske svete TOZD, delovne skupnosti in delavski svet delovne organizacije ter njihove izvršilne organe — komisije. Predsedniki posameznih delavskih svetov so bili:

MARKO GORIŠČ delavski svet DO (1978/79 do 1979/80)
PROŠEK ANDREJ, delavski svet TOZD Tehnični papir (1978/79)
DAJČMAN STANE delavski svet TOZD Tehnični papir (1979/80)

Kot vsako leto smo tudi tokrat v času dopustovanja združili dve številki našega glasila. Prijetno pa smo presenečeni, da ste celo v vročih julijskih in avgustovskih dneh pogrešali NAŠE DELO (seveda ne prav vsi!), se zanimali, kdaj ga boste spet dobili v roke in nam s tem vili nove spodbude za nadaljnje delo.

Trudili se bomo, da vas bomo, dragi naši bralci, čim boljše informirali o vseh dogajanjih v »tovarniškem življenju« in o vsem drugem, ki je z njim povezano.

Da je obveščenost nedvomno osnovni pogoj vsakršnega odločanja, verjetno ni treba posebej poudarjati. Temu pa vsakdo lahko prispeva delček in vsi bomo tako imeli boljše celoto. Zato, POSTANITE TUDI VI NAŠ DOPISNIK! SODELUJTE S SVOJIMI PRISPEVKI! OBIŠČITE NAS IN NAS OBVEŠČAJTE, SAJ LE TAKO BOMO VSI SKUPAJ BOLJE INFORMIRANI!

Uredništvo

Gibanje proizvodnje v mesecu juliju 1980

TOZD TEHNIČNI PAPIR

Proizvodnja:

	Doseženo		Indeks doseganja plana		
	VII. 80	ϕ I.-VII. 80	Plan 1980 ϕ mes.	VII. 80	ϕ I.-VII. 80
Papir skupaj ton:	2721	2836	2713	100,3	104,5
— od tega klasični	1462	1574	1428	102,4	110,2
— od tega premazani	1259	1262	1285	98,0	98,2
Lesovina	364	344	333	109,6	103,3
El. energija Mwh	3663	3733	3418	107,2	109,2

Izkoriščenje zmogljivosti papirnih ter premaznega stroja:

	VII. 80	ϕ I.-VII. 80	ϕ 1979	Plan 1980
II. PS	89,4	91,3	90,1	92,6
III. PS	89,4	91,6	84,1	92,1
IV. PS	89,8	92,8	91,4	92,6
Skupaj PS:	89,5	91,9	88,5	92,4
Izmet v %:				
pap. stroji	10,2	10,6	12,1	15,2
premazni stroj	19,2	21,5	22,9	

V mesecu juliju je bila z ozirom na manjše število obratnih dni zaradi državnih praznikov dosežena dokaj visoka proizvodnja. Vsekakor je na višino proizvodnje pozitivno vplival znižan izmet tako na papirnih, kakor tudi na premaznem stroju.

Proizvodni program je bil sestavljen iz papirjev, namenjenih za izvoz, kot so kulerji, bankpost papirji ter ciklostil, za domače tržišče pa smo izdelali največ tapetnih papirjev.

TOZD GRAFIČNI PAPIR

Proizvodnja:

	Doseženo		Indeks doseganja plana		
	VII. 80	ϕ I.-VII. 80	Plan 1980 ϕ mes.	VII. 80	ϕ I.-VII. 80
Papir skupaj ton:	3398	3176	3059	111,1	103,8
— od tega klasični pap.	151	547	758	19,9	72,2
— od tega premaz. pap.	3247	2628	2301	141,1	114,2

Izkoriščenje zmogljivosti

	VII. 80	ϕ I.-VII. 80	ϕ 1979	Plan 1980
Stopnja v %:	83,7	85,5	83,5	85,6
Izmet v %:	18,2	18,7	18,7	19,4

Zaradi nizkega izmeta, zmanjšanja zalog nedovršene proizvodnje ter razmeroma nizkih zastojev smo kljub državnim praznikom dosegli nadpovprečno visoko proizvodnjo. Tretjino proizvedenih količin smo namenili za izvoz, do sedaj največ.

TOZD VETA

Proizvodnja:

	Doseženo		Indeks doseganja plana		
	VII. 80	ϕ I.-VII. 80	Plan 1980 ϕ mes.	VII. 80	ϕ I.-VII. 80
Tapete rolic	208.089	175.424	183.330	113,5	95,7
Lepilo zavrtkov	35.165	23.906	12.500	281,3	191,2

Boljša konjunktura na trgu je v mesecu juliju spodbudila proizvodnjo tapet, ki je bila z ozirom na ostale mesece letošnjega leta v juliju najvišja.

Naše gospodarjenje v I. polletju je preseglo načrtovano

Prvo polletje 1. 1980 smo zaključili z znatno boljšimi rezultati od predvidenih in od lanskega leta. K temu so pripomogli izredno dobri proizvodni rezultati, delno višje prodajne cene ter nižji stroški proizvodnje od načrtovanih. Tako je bilo v obeh proizvodnih TOZD proizvedeno za 2300 ton papirja več kot v lanskem polletju ter 1700 ton več od predvidene količine po planu. Tudi proizvodnja lesovine iz domačih energetskih virov se je znatno povečala, kar je tudi znižalo proizvodne stroške. Razen tega smo približno četrtino proizvodov iz-

vozili, približno 3500 ton več kot lani, kar pomeni vse do devalvacije dinarja v mesecu juniju znaten izpad celotnega prihodka. Povečan izvoz pa nam je omogočil normalno oskrbo z reprodukcijskim materialom ter s tem normalno obratovanje. Slabše rezultate pa lahko pričakujemo v II. polletju, ker se bodo posledice devalvacije odražale na višjih proizvodnih stroških ob nespremenjenih prodajnih cenah naših proizvodov.

Finančni rezultat naše delovne organizacije, izražen v 000 din, je bil v I. polletju naslednji:

Elementi	Doseženo v I. poll.		Plan I. poll. 80	Indeks	
	1980	1979		I. poll. 80 = 100	Plan = 100
Celotni prihodek	957.718	731.895	904.933	130,9	105,8
Porabljena sredstva	664.819	524.181	691.548	126,8	96,1
Dohodek	292.905	207.714	213.293	141,0	137,3
Cisti dohodek	201.572	145.100	150.489	138,9	133,9
Os. dohodki bruto	106.131	82.801	91.539	128,2	115,9
Ostaneček za sklade	89.173	57.456	53.152	155,2	167,8

Proizvodni in finančni rezultati pa so bili za posamezne proizvodne TOZD naslednji:

TOZD Tehnični papir:

Elementi	Doseženo v I. poll.		Plan I. poll. 80	Indeks	
	1980	1979		I. poll. 79 = 100	Plan = 100
Papir skupaj ton:	17.131	16.496	16.278	103,8	105,2
— od tega klasični	9.559	7.915	8.570	120,8	111,5
— od tega premazani	7.572	8.581	7.708	88,2	98,2
Lesovina ton	2.048	1.746	2.000	117,3	102,4
El. energ. MWh	22.467	21.732	20.510	103,4	109,5
Para ton	203.686	198.409	202.703	102,7	100,5

2. Realizacija (externa):

Papir skupaj v 000 din	400.001	303.620	394.031	131,7	101,5
— od tega izvoz ton	6.269	3.753	5.500	167,0	114,0
— od tega izvoz v 000 din	137.080	56.561	113.108	242,3	121,2

3. Stopnja izkoriščanja papirnih ter premaz. stroja:

Papirni stroji	92,3	87,8	92,4
PRS	61,1	68,8	

4. Izmet v %:

Papirni stroji	10,68	12,24	12,50
PRS	21,92	22,16	

5. Finančni uspeh v 000 din:

Celotni prihodek	540.907	398.331	534.818	135,8	101,1
Porabljena sredstva	393.666	308.652	430.074	127,5	91,5
Dohodek	146.911	89.680	104.743	163,8	140,3
Čisti dohodek	110.926	67.847	80.409	163,5	138,0
Bruto OD	54.540	43.308	47.525	125,9	114,8
Ostaneček za sklade	53.162	18.999	29.871	279,8	178,0

TOZD Grafični papir:

Elementi	Doseženo v I. poll.		Plan I. poll. 80	Indeks	
	1980	1979		I. poll. 79 = 100	Plan = 100
Papir skupaj ton:	18.833	17.123	18.355	110	103
— od tega klasični	3.680	7.903	4.550	47	31
— od tega premazani	15.153	9.220	13.805	164	110

2. Realizacija (externa):

Papir v 000 din	436.618	340.211	431.947	128	101
— od tega izvoz v tonah	2.301	1.258	3.750	183	61
— od tega izvoz v 000 din	53.076	18.288	73.780	290	72

3. Stopnja izkorišč. V. PS:

	85,8	84,1	85,6
--	------	------	------

4. Izmet v %:

	18,8	18,3	19,4
--	------	------	------

5. Poslovni uspeh v 000 din:

Celotni prihodek	437.305	329.162	424.113	133	103
Porabljena sredstva	342.940	268.806	363.398	128	94
Dohodek	94.365	60.356	60.715	156	155
Čisti dohodek	42.828	26.224	70.715	163	207
Bruto OD	16.673	12.554	13.900	133	120
Ostaneček za sklade	25.172	12.945	5.918	194	425

TOZD VETA:

Elementi	Doseženo v I. poll.		Plan I. poll. 80	Indeks	
	1980	1979		I. poll. 79 = 100	Plan = 100
Tapete rolic	1.019.885	1.120.080	1.100.000	91	93
Lepilo zavrtkov	132.175	72.140	75.000	283	176

2. Realizacija (externa):

Tapete in lepilo v 000 din	61.119	70.507	68.002	87	90
----------------------------	--------	--------	--------	----	----

3. Izkoriščenost zmogljivosti tapetnih strojev v %:

	48,3	60,9	52,1
--	------	------	------

4. Izmet v %:

	9,5	10,4	
--	-----	------	--

5. Poslovni uspeh:

Celotni prihodek	61.142	64.300	65.752	95	93
Porabljena sredstva	43.872	35.814	46.201	122	95
Dohodek	17.269	28.486	19.524	61	88
Čisti dohodek	11.178	22.630	15.593	49	72
Bruto OD	5.965	5.160	5.827	116	102
Ostaneček za sklade	4.862	17.169	9.410	28	52

V TOZD TP znaša porast proizvodnje papirja v primerjavi z lanskim polletjem 4% oz. 600 ton, glede na plan pa 5%. Znatno večja je bila tudi proizvodnja lesovine ter energije. Ta proizvodni rezultat je še toliko bolj ugoden, če upoštevamo, da smo letos izvozili 2500 ton papirjev več kot lani, vemo pa, da je tuji trg znatno zahtevnejši od domačega. Da so bili doseženi tako dobri rezultati, je bilo potrebno prizadevanje vseh zaposlenih, ki pa se je odrazilo predvsem v nižjih zastojih in nižjem izmetu na papirnih strojih. Povečanje proizvodnje pa je bilo delno tudi rezultat lanskega dela, saj so bile zaloge nedovršene proizvodnje konec leta 1979 precej višje od sedanjih. Zaradi večjih izvoznih obvez je bila spremenjena struktura proizvodnega programa v korist izvoznih kvalitet, to je bankpost papirjev, kulerjev ter ciklostila, seveda na škodo premazanih papirjev. Zaradi programskih zahtev premazni stroj večkrat ni obratoval, kar se vidi v zmanjšani proizvodnji premazanih papirjev.

Finančni uspeh TOZD TP je bil prav tako dober, posebno ob upoštevanju porast dohodka kot posledica nižjih proizvodnih stroškov od predvidenih, kar smo v precejšnji meri dosegli z zamenjavo dražjih surovin s cenejšimi. Vendar pa bo situacija v II. polletju znatno spremenjena, saj se bodo posledice devalvacije čutile na povečanju cen repromateriala in energetskih virov.

V TOZD Grafični papir so bili doseženi nadpovprečno dobri rezultati, saj je proizvodnja papirja porasla glede na lansko polletje za ca. 1700 ton, glede na planirano pa za 500 ton. Na povečanje proizvodnje so vplivali predvsem nižji zastoji, saj je V. PS v primerjavi z lanskim polletjem stal 70 ur manj ter spremembe v proizvodnem programu. Običajne offset papirje so nadomestili papirji z rahlim premazom, pri katerih pa vedno beležimo manjši odstotek izmeta.

Ugodnejši od lanskega je bil tudi letošnji polletni finančni uspeh, saj je celotni prihodek porasel za 33%, dohodek pa kar za 56%. Tudi za TOZD GP velja ista ugotovitev, da bodo posledice poostrenih pogojev gospodarjenja občutne šele v drugem polletju, ko bomo ob istih prodajnih cenah naših proizvodov trošili znatno več za surovine ter energetske vire.

Le TOZD Veta je letos dosegel slabše rezultate, tako proizvodne kakor tudi finančne. Vzrok temu je slabša konjunktura ter ob nespremenjenih prodajnih cenah tapet znatno višji proizvodni stroški. Tako je bilo proizvedenih ca. 100.000 rolic manj kot lani, celotni prihodek pa se je zmanjšal za ca. 5%, proizvodni stroški pa so se povečali kar za 22%. V II. polletju lahko glede na predvideni izvoz tapet pričakujemo nekoliko boljši finančni rezultat.

V drugem polletju torej pričakujemo za celotno delovno organizacijo slabše rezultate in bo potrebno izredno prizadevanje vseh zaposlenih, da bi obdržali sklade ter osebne dohodke vsaj na dosedanji višini.

A. M.

Naročilo Finski iz SSSR

Finnpap, trgovska organizacija finske papirne industrije, je pred nedavnim sklenila doslej največji dogovor o prodaji papirja v SSSR. Dobavila bo za več kot 870 milijonov finskih mark papirja Sovjetski zvezi. To je okoli 300.000 ton papirja v 144 različnih kvalitetah.

Galileo Gallilei se je zmotil

Ob 30-letnici delavskega samoupravljanja v Papirnici Vevče

Letos mineva 30 let od takrat, ko je bilo upravljanje vevške tovarne izročene delavcem. Spominska plošča pred vhodom v tovarno ima napis: »Geslo Marx-Lenin: Tovarno delavcem, urešnično v Titovi Jugoslaviji. Vevče dne 17. IX. 1950.«

Omenjenega dne je bil izvoljen prvi delavski svet, ki je štel 60 delavcev. Iz tega organa je bil izvoljen še 7-članski upravni odbor kot njegov izvršilni organ gospodarjenja s podjetjem. Ravnatelj tovarne je bil tudi član upravnega odbora. Delo v tovarni je bilo organizirano v 4 sektorjih: proizvodno-tehničnem, komercialnem, računovodskem in splošno upravnem.

Iz zapisnikov in ostalega gradi-va vidimo, da sta prva organa samoupravljanja bila zelo agilna in sta reševala vse naloge in probleme, ki so bili v njuni moči. Treba je pripomniti, da je bila organizacija in vodstvo te proizvodnje še centralizirano v okviru Generalne direktije zvezne industrije papirja, ki je bila v Ljubljani.

Glavna skrb ni bila posvečena samo tekočim proizvodnim nalogam, temveč tudi investicijskim posegom, remontom, finančnim in drugim problemom. Omejena sredstva v tej dobi niso omogočala večjega razvoja, saj je akumulacija bila potrebna za povojno obnovo in graditev novih tovarn. Glavna naloga je bila izpolnjevanje letnega in petletnega plana. Firma tovarne se je tedaj glasila »Papirnica in tovarna celuloze Vevče—Goričane«. Pred razformiranjem Generalne direktije je tovarna Goričane-Medvod postala samostojna s 1. I. 1951.

4. 1. 1962 se je tovarna celuloze v Goričanah spet priključila Papirnici Vevče, ki je od tedaj poslovala kot Združene papirnice Ljubljana, Vevče, do ponovne izločitve 26. VIII. 1969.

Tudi na področju samoupravljanja vevški papirničarji niso ostali na začetku, temveč se je vsebina dela v samoupravnih organih neprestano izboljševala oz. poglobljala.

Leta 1978 smo organizirali obračun poslovnega uspeha po ekonomskih enotah s ciljem, da bi upravljanje s proizvodnjo približali delavcem ter povečali odgovornost do dela v svoji ekonomski enoti. Ne glede na povečano administriranje, ki ga je ta sistem zahteval, je bil dosežen doleden napredek pri analizi posameznih rezultatov, pri planiranju in normiranju del in stroškov, ki bi bil lahko še večji, če bi nekateri imeli več občutka in prizadevanja za »čiste račune« ter red in disciplino pri delu. Nekaj izkušenj iz te dobe nam je gotovo koristilo pri reorganizaciji DO in uvedbi TOZD, ki smo jo izvršili s 1. 1. 1979. Priprave na novo organiziranost po načelih zakona o združenem delu so tekale več kot 2 leti, končna registracija nove delovne organizacije Papirnice Vevče n. sol. o. s temeljnimi organizacijami ter delovno skupnostjo skupnih služb pa je izvršena v maju tega leta. V tem času so bili izdelani in sprejeti vsi potrebni splošni in posebni samoupravni akti, ki so potrebni za poslovanje po novih zakonih oz. predpisih in so jih terjali novi odnosi. Tudi v letošnjem letu je aktivnost usmerjena v poglobitev samoupravnih odnosov, iskanje novih meril pri nagajevanju, velika pozornost pa je posvečena letnemu in petletnemu planiranju ter večji kvaliteti knjigovodskih obračunov v medtozdovskih odnosih.

Največji uspehi v tej dobi so bili doseženi v tehnološkem razvoju, tj. v proizvodnji papirja. Od skromne proizvodnje v letu 1950, ki je znašala 16.698 ton enostavnih papirjev, bomo v letošnjem letu dosegli preko 67.000 ton, od katerih je že preko polovice premazanih ali površinsko opleme-

njenih. Povojni investicijski razvoj v Vevčah se je pričel vzporedno z načrtnim razvojem jugoslovanske papirne industrije v okviru 14. investicijskega natečaja Jugoslovanske investicijske banke. V tem kompleksu je bil v Vevčah postavljen:

1. **IV. papirni stroj I. 1960.** Kapaciteta tega stroja je bila projektirana za proizvodnjo 5650 ton tankih papirjev letno, katerih je tedaj v Jugoslaviji zelo primanjkovalo. Danes ta stroj proizvaja 16.500 ton papirja letno, največ surovega papirja za premaz, seveda mnogo težjih gramatur.

2. Od večjih investicij moramo omeniti **rekonstrukcijo I. papirnega stroja**, ki je bila dokončana 1965. leta. V stroj je bila vgrajena tudi klejna stiskalnica, ki je omogočila poseg — tehnologijo površinsko oplemenitenih papirjev, kar je bilo pomembno za izkušnje, potrebne pri osvojitvi še kvalitetnejših grafičnih papirjev, kot so premazani papirji. S postavitvijo V. papirnega stroja je postala tako majhna proizvodnja nerentabilna in je terjala preveč delavcev, zato smo ta stroj leta 1977 ustavili.

3. **Premazni stroj.** Vse večji razvoj grafične industrije, posebno pa še večbarvnega tiska, je terjati tudi ustrezno surovinsko osnovo, zato smo se odločili v Vevčah postaviti poseben obrat za proizvodnjo kvalitetnih grafičnih papirjev — za umetni tisk ter enostransko premazanih krom papirjev. Študije in prvi elaborati za premazni stroj datirajo že iz leta 1960; prebroditi smo morali veliko ovir, da smo lahko pričeli s to investicijo. Kapaciteta tega stroja je bila planirana na 11—12.000 ton letno. Danes ta obrat proizvaja okoli 16.000 ton enostransko in obojestransko premazanih papirjev letno. Z gradnjo smo pričeli konec 1965. leta, proizvodnja pa je stekla 1968. Ta investicijska odločitev je bila izredno pomembna za razvoj Papirnice Vevče, doseženi pa so bili predvsem naslednji cilji:

— Grafični in predelovalni industriji smo lahko ponudili papirje za najzahtevnejši barvni tisk, ki so se do tedaj v celoti uvažali; s tem smo omogočili tudi njihov razvoj.

— Proizvodnja Vevč se je usmerila v kvalitetnejše papirje, ki so bili potrebni za maksimalno prilagoditev grafični industriji. Zato je bil za nas za dolgo vrsto let rešen problem plasmaja.

— V proizvodnji grafičnih papirjev je Vevče zopet prevzelo vodilno vlogo v državi, z znatno prednostjo pred ostalimi proizvajalci.

— Odrle so se možnosti za večje vključevanje na inozemskih tržiščih, kar je imelo velik vpliv tudi na razvijanje kvalitet in asortimenta papirja.

4. Proizvodnja tapet

V postavitve tovarne tapet nas je spodbudila ne samo želja za finalizacijo in večjim dohodkom, temveč tudi pomanjkanje programa za II. PS ter tehnično stanje tega stroja. Proizvodnja je stekla leta 1974 ter je že v par letih opravičila svoj obstoj z akumulativnostjo ter povrnila vložena sredstva. Ta proizvodnja ima še nadaljnjo perspektivo ob raznovrstni lastni proizvodnji papirja, ki služi tapetam za osnovno surovino.

5. Toplarna

Pred izgradnjo V. papirnega stroja je bil zgrajen nov energetski obrat s 50-tonskim kotlom za proizvodnjo pare ter 6,4 MW turbinu za proizvodnjo električne energije. Nova toplarna je pred-

stavljala nadomestitev starih Babcock kotlov, ki sta bila popolnoma iztrošena, s tem, da krije tudi povečano porabo po pari na PS V. Kotlarna je pričela obratovati junija, turbina pa avgusta 1975. leta.

6. Postavitev V. papirnega stroja.

Od investicijskega programa iz 1. 1974, ki je bil, kakor pri vseh prejšnjih investicijah, delo domačih strokovnjakov, smo pričeli z gradnjo in konec leta 1976 s poskusno proizvodnjo. Velike težave pri zagonu tako zahtevnega stroja, ki smo jih imeli v naslednjih dveh letih, so delavci in strokovnjaki uspešno odpravljali, tako, da je proizvodnja novega TOZD Grafični papir znašala leta 1979 35.056 ton papirja, kar je več, kot so dali vsi ostali stroji v stari proizvodnji. Glede količine še ni rečena zadnja beseda,

glavni napor pa so usmerjeni v osvojitve novih vrst in kvalitet papirja, posebno za izvoz.

Obenem smo sodelovali z združevanjem sredstev tudi pri graditvi kapacitet za proizvodnjo celuloze v Krškem in Sremski Mitrovici.

Srednjeročni plan razvoja 1981 do 1985

Dosedanji razvoj Papirnice Vevče je bil tak, da je dobil polno priznanje na domačem pa tudi tujem tržišču. Naši odjemalci so našemu razvojnemu programu nudili tudi vsestransko podporo z združevanjem sredstev za V. PS. Takšno sodelovanje prejemamo tudi sedaj, ko grafičarji zahtevajo, da naj se ne ustavimo, temveč pričnemo s postavitvijo novega VI. papirnega stroja.

Obraznava srednjeročnega plana razvoja 1981—1985 je izredno

živa, vendar so pogoji za tako ogromno investicijo zelo težki, posebno glede zagotovitve surovin ter deviz za nabavo opreme. Smernice ter osnove tega plana so že sprejete, toda do konca leta bomo morali pretehtati vse predvidene probleme in rešitve ter se dokončno odločiti, kaj bo prišlo v srednjeročni plan. Na tem mestu ne bi našteval, kakšni so naši načrti v tej dobi, trdim pa lahko, da so precej ambiciozni, medtem ko bodo možnosti v letih stabilizacije zelo omejene. Izredno pomanjkanje kvalitetnih grafičnih papirjev v letošnjem letu daje slutiti, da bo v naslednjih letih še večje, kajti poraba papirja v Jugoslaviji nezadržno raste. Poraba papirja na prebivalca, ki je pri nas tako nizka — med zadnjimi v Evropi — nas sili, da svoje razvojne programe uravnavamo po zahtevah tržišča in jih skušamo v čim večji meri uresničiti.

Direktor Janez Lednik

Novi samoupravni organi

Delegati delavskega sveta Papirnice Vevče:

- Čenjavek Jelka
- Hribar Peter
- Janžekovič Martin
- Kapič Muradif
- Kresnik Jože
- Lipovec Ciril
- Markovič Dušan
- Miklavčič Ivan
- Sotošek Maks
- Zabukovec Ljubo — predsednik
- Brinšek Franc
- Mežek Boris
- Žibert Jože
- Štamcar Peter
- Dimnik Barica
- Marolt Brane
- Selan Peter
- Snoj Štefka
- Lovec Magda
- Vilfan Vid
- Grabnar Jože
- Izgoršek Milan — namestnik predsednika
- Kališek Ciril
- Muranovič Nuriya
- Skubic Srečko
- Tesnar Fani
- Vidregar Janez
- Vrečar Franc
- Zupančič Ciril
- Fras Franc
- Močnik Stane
- Mohar Ciril
- Flerin Zdenka
- Štembal Jože
- Vidic Janko

Komisija za kadrovska vprašanja in izobraževanje:

- Skubic Franc
- Pavlinič Regina
- Fras Franc — namestnik predsednika
- Uršič Mohor
- Lampič Jožica
- Jalovec Stane — predsednik
- Tomažič Alojz
- Cimerman Anton
- Vrtačič Alojz
- Devedžić Suljo
- Šmigič Drago

Komisija za usklajevanje vrednotenja dela in delitev ČD, D in OD:

- Stančulović Vojo — predsednik
- Poljanec Dušan — namestnik
- Vidmar Polde
- Jager Milan
- Penca Viktor
- Krekič Josif
- Lajovic Peter
- Uršič Milojka
- Jozelj Franc
- Snoj Štefka
- Novak Peter

Komisija za usklajevanje planov:

- Trtnik Janez
- Ravnik Miha

- Brinšek Franc
- Mežnar Marija
- Kurent Leon
- Kocjančič Lado
- Prošek Andrej
- Hribar Franc
- Mežek Boris
- Jeriha Ciril
- Mataruga Ostoja

Komisija za inovacije:

- Rigler Miljenko — predsednik
- Žibert Jože — namestnik
- Romšek Alojz
- Zapušek Andrej
- Zupančič Ciril
- Kocjančič Marjan
- Antončič Stane
- Kocjančič Franc
- Babnik Stane
- Jalšovec Marija
- Grad Andrej

Komisija za družbeni standard:

- Jozelj Marija — predsednik
- Avbelj Janez — namestnik
- Smrekar Miro
- Končar Vilka
- Ježek Vinko
- Vajler Čedo
- Kozjek Marija
- Žgajnar Jože
- Jagodič Pavli
- Štamcar Cvetka
- Gradišar Metka

Komisija za požarno varnost

- Vrečar Franc
- Zupančič Andrej
- Sotošek Maks
- Vidregar Miro
- Štamcar Viktor
- Močnik Stane
- Volčanšek Jože
- Vidmar Jože
- Miklavž Ivan
- Čučulović Boris
- Smrekar Rudi

TOZD »TEHNIČNI PAPIR«

Delavski svet:

- Bregar Silva
- Džaferović Šefika
- Krušič Marija
- Jazbec Jože
- Kerin Alojz
- Prepeluh Edo
- Zamida Alojz
- Žibert Adolf
- Hudobivnik Bojan
- Jager Jože
- Peterca Ivan — predsednik
- Alič Dušan — namestnik
- Hribar Jože
- Nikolič Milan
- Habič Franc
- Grabnar Stane
- Jager Ciril
- Jakac Anton
- Kocjančič Franc
- Kranjc Alojz
- Prošek Andrej

- Rupnik Stane
- Smrekar Marija
- Zupančič Pavle
- Brdar Djuro
- Duh Jože
- Marolt Jože
- Šubelj Franc
- Trtnik Andrej

Komisija za kadrovska vprašanja:

- Jagodič Franc — predsednik
- Cimerman Anton — namestnik
- Smrekar Rudi ml.
- Gal Jože
- Grabnar Jože

Komisija za plan:

- Prusnik Miha
- Babnik Franc
- Skubic Slavko
- Hribar Franc
- Skubic Srečo

Komisija za delitev D in OD:

- Muranović Nurko
- Žibert Adolf
- Zupančič Fani
- Jager Milan
- Šubelj Lado

Komisija za varstvo pri delu:

- Perko Sreč
- Resnik Vinko
- Juratovac Janez
- Zabjek Karel
- Grabnar Franc

TOZD »GRAFIČNI PAPIR«

Delavski svet:

- Škvorc Miro — predsednik
- Močnik Stane — namestnik
- Flerin Niko
- Fras Franc
- Krekič Josif
- Kržin Cilka
- Lokar Martin
- Muhič Fikret
- Nikolič Biserka
- Odlazek Martin
- Vajlar Čedo
- Vrbinc Anton
- Babnik Franciška
- Goršič Marko
- Habič Janez
- Haložan Hilda
- Kahtheran Agan
- Kuruzović Mustafa
- Sotlar Ivan
- Stanarevič Slavko
- Šutulović Stanoje

Komisija za kadrovska vprašanja:

- Fras Franc — predsednik
- Vrtačič Alojz — namestnik
- Haložan Hilda
- Vajlar Čedo
- Kuruzović Mustafa

(Nadaljevanje na 4. strani)

DELEGATI POROČAJO

Z volilne seje republiškega odbora sindikata delegacij papirne, grafične, založniške in časopisno-informativne dejavnosti Slovenije poroča: OSTOJA MATARUGA:

Volilna seja republiškega odbora je bila 28. maja. Delegati smo soglasno na predlog komisije izvolili za predsednika republiškega odbora tov. BRANKA BERNIKA, dosedanjega podpredsednika odbora. Ker je potrebno ob uveljavljanju dvoletnega mandata upoštevati načelo paritete, ki izhaja iz objektivnega dejstva, da sta v našem sindikatu združeni dve komplementarni dejavnosti, ki sta med seboj življenjsko povezani, je prav, da vodi republiški odbor eno obdobje delavec iz papirne dejavnosti, drugo obdobje mandata pa delavec iz grafične dejavnosti.

Za podpredsednika republiškega odbora smo delegati izvolili dosedanjega predsednika tov. IVANA BANIČKEGA.

V skladu s statutarim sklepom o organiziranosti in metodah delovanja republiškega odbora, so bile potrjene tudi komisije:

- za razvoj samoupravljanja,
- za samoupravno sporazumevanje o dohodku in njegovi delitvi,
- za delovne in življenjske razmere delavcev,
- za organizacijo in kadrovske politike,
- za inventivno dejavnost,
- za kulturo, šport in rekreacijo.

Komisije štejejo po pet članov. Iz naše delovne organizacije so delegati:

- SREČKO ANDRIČ v komisiji za kulturo, šport in rekreacijo;
- JOŽE ŽIBERT v komisiji za inventivno dejavnost;
- VIDA BARTOL in OSTOJA MATARUGA v komisiji za delovne in življenjske razmere delavcev.

Program dela republiškega odbora in njegovih organov za leto 1980 je izhajal iz nalog, ki smo

jih sprejeli na 9. kongresu ZSS, na 1. konferenci ZSS, iz delovnega programa RS ZSS ter iz konkretnih vsebinskih nalog sindikatov dejavnosti.

Ocene uveljavljanja začrtanih nalog v celotnem gospodarstvu, v okviru le-tega pa v papirni in grafični dejavnosti, kažejo v prvem polletju dokaj velike premike razmišljanj, od področja ustavitve gospodarskih tokov do krepitev izvoznih usmeritev, zmanjšanja uvoza, povečanja produktivnosti dela, boljše izrabe delovnega časa, uveljavljanja družbenega planiranja, vprašanja novih investicij, vprašanje povezovanja reprocelote na skupnem prihodku, uveljavljanja delitve po delu in rezultatih dela itd.

Zato ta spoznanja in že določeni doseženi rezultati s tega področja obvezujejo republiški odbor in njegove organe za še bolj vsebinsko in prizadevno aktivnost. Sklepi 1. konference ZSS o demokratizaciji odnosov in krepitevi kolektivnega dela ter odgovornosti v Zvezi sindikatov pa so konkretna osnova kolektivnega dela in povečanja osebne odgovornosti vsakega člana republiškega odbora.

Glede na začrtane delovne usmeritve in specifično vlogo republiškega odbora v papirni in grafični dejavnosti so bile predlagane usmeritve na nekatera ključna področja iz delovnega programa republiškega odbora in njegovih organov v drugem polletju 1980:

Opredeljena so le nekatera področja aktivnosti odbora, za katera lahko rečemo, da so v sedanjem trenutku najbolj pomembna. Dejansko pa bo potrebno operativni program dela sproti konkretizirati, tako da bo le-ta časovno in vsebinsko usklajen z akcijami RS ZSS in drugimi družbenimi dejavniki na ravni republike in občin.

Na seji smo razpravljali tudi o planskih dokumentih za razdobje 1981—1985 na področju papirni-

ške in grafične industrije. Tovarišica Mirkovičeva z Zavoda za planiranje je v svojem poročilu tudi povedala, da smo k dogovoru o temeljnih družbenega plana SR Slovenije 1981—1985 pristopili tudi z nalogami na področju gozdarstva in predelave lesa, odnosno z lesnobilančnimi razmerji, ki so osnova tako za papirno industrijo kot oskrba s papirjem za grafično industrijo.

Osnutek dogovora je imel tudi za osnovo smernice razvoja za novo srednjeročno razdobje, ki jih je pripravilo združeno delo in ki so bile usklajene preko splošnih združenj in preko republiškega odbora tako lesarstva kot papirniške in grafične industrije.

Temeljna usmeritev v lesno predelovalnem kompleksu je usklajitev novih proizvodnih zmogljivosti z razpoložljivo surovino ob optimalni izrabi lesno-proizvodnih potencialov slovenskih gozdov, možnosti dobav iz drugih republik in uvoza iz socialističnih dežel v razvoju.

Iz tega izhodišča so v dogovoru o temeljnih družbenega plana razvoja za obdobje 1981—1985 postavljena lesno-bilančna razmerja.

Realizacijo predvidenih lesno-bilančnih razmerij bodo zagotovili podpisniki samoupravnega sporazuma o temeljnih plana SIS za gozdarstvo SRS Slovenije z združevanjem sredstev za vlaganje v gozdove po vnaprej predvidenih programih vlaganj.

V 79 % pokritje skupne porabe z lesno surovino iz Slovenije je všteto 68 % pokritje z gozdnimi sortimenti in 11 % pokritje z lesnimi ostanki.

Podlaga za ugotovitev lesno-bilančnih razmerij je izdelana bilanca lesa za leto 1980 in 1985, ter skupna poraba za celotno razdobje na osnovi ugotovitev dinamike izgradnje oziroma zagona vseh novih zmogljivosti, za katero se je izvršilo predhodno usklajevanje pri splošnih združe-

njih lesarstva, papirništva in SOZD, upoštevajoč pri tem tudi potrebe grafične industrije. Pri tem velja pripomniti, da so bile surovinske možnosti omejevalni faktor in obstoja realna možnost, da se bodo do sprejetja dogovora lesno-bilančna razmerja še menjala, kajti obstojajo še predlogi za nove zmogljivosti na bazi lesa.

Za bilanco lesa je bila izračunana poraba lesa za obstoječe in nove zmogljivosti na podlagi strokovnih dognanj in postavljenih normativov porabe lesa po glavnih grupah sortimentov.

Izračun bilance lesa v letu 1985 daje v gornjih osnovah 79 % pokritje z lesom iz SR Slovenije. Glede na to, da domači viri ne pokrivajo vseh potreb, bodo porabniki zagotovili manjkajoče količine lesa iz drugih republik in iz uvoza v višini 21 %. Teh 21 % pokritja z lesom pa bodo morali porabniki zagotoviti s samoupravnimi sporazumi z organizacijami združenega dela v drugih republikah in z dolgoročnimi pogodbami o sodelovanju s socialističnimi deželami v razvoju.

Ob teh 21 % pokritja porabe lesa bodo zagotovili porabniki nekaj manj kot 9 % iz drugih republik, delno po že utečenih dobavah in sklenjenih samoupravnih sporazumih, ki slone na združevanju sredstev v nova vlaganja, delno pa bo potrebno še ponuditi elemente za samoupravno sporazumevanje. Nekaj več kot 12 % potreb po lesu bo pokrito z uvozom lesa z že sklenjenimi pogodbami o dolgoročnem sodelovanju s socialističnimi deželami (Madžarska, ZSSR idr.) in deželami v razvoju (sodelovanje Slovenijalesa, Lesnine), pa tudi od drugod (Kanada, idr.) ter z novimi pogodbami.

Naloge v dogovoru o temeljnih družbenega plana SR Slovenije so formulirane tako, da vsebujejo konkretne materialne obveznosti, katerih podpisniki je SIS za gozdarstvo, konkretne kriterije za aktivnosti, konkretne organizacijske naloge in ukrepe, ki jih posamezni podpisniki prevzemajo nato v SS SIS za gozdarstvo, ter tiste naloge, ki so skupnega pomena za skladen razvoj republike v celoti, nanašajoč se tudi na druge dele dogovora.

Podlaga za vsebino dogovora so naloge, ki jih je pripravljeno združeno delo prevzeti v svoje samoupravne sporazume oz. dogovore, torej s temi samoupravnimi sporazumi pokrite in predhodno usklajevane. Podpisniki republiškega dogovora naj bi praviloma ne bile posamezne temeljne organizacije, temveč združene temeljne organizacije združenega dela.

Na panožnih in medpanožnih razpravah se je pojavila dilema, ali so predvidene surovinske možnosti dovolj izkoriščene; proizvajalci papirja izjavljajo, da tako rekoč stagnacija proizvodnje celuloze v novem srednjeročnem planu ni umestna. Potrebno bi bilo zgraditi nove zmogljivosti za proizvodnjo sulfatne celuloze, postavljajo vprašanje izgradnje novih zmogljivosti polceluloze. Te potrebe potrebujejo porabniki papirja — grafična industrija, ki je tudi pripravljena sovlagati in združevati sredstva v nove zmogljivosti za pokritje svojega razširjenega programa. Ključni moment pokritja z lesom je odprt, konec leta 1980, ko pa naj bi bil sprejet dogovor o temeljnih družbenega plana 1981—1985, pa je blizu. V tem času mora biti podlaga za nove zmogljivosti, finančno-surovinsko, delovno silo, itd., s samoupravnim sporazumevanjem ali družbenim dogovorom zagotovljena s sprejetimi samoupravnimi sporazumi združenega dela.

Pojavlja se tudi vprašanje organizacije zbiranja starega papirja s prevzemanjem materialnih odgovornosti kot sekundarne surovine, ki je še tudi odprto.

Grafično-predelovalna industrija se bo morala opredeliti glede pričakovanih sredstev v skupni verigi lesarstva za vlaganje v gozdove, ki jih predvideva osnutek dogovora o temeljnih družbenega plana 1981—1985.

Razmišljanja potekajo o dodatnih vlaganjih v plantažiranje na opuščeni kmetijskih zemljiščih, več od razmišljanj pa ni napravljeno, čeprav so koncepti znani. Obravnavano je bilo tudi delo koordinacijskega odbora sindikata SOZD Slovenija papir v mandatsnem obdobju 1977—1980. Za predsednika koordinacijskega odbora vemo, da je bil ponovno izvoljen tov. Friškovec. Tudi v nadaljnji aktivnosti bo koordinacijski odbor sindikata izhajal iz treh temeljnih izhodišč:

1. Nadaljevati z uresničevanjem družbenih nalog, ki so že sprejete in zahtevajo stalno aktivnost koordinacijskega odbora sindikata.

2. Pravočasno vključiti nove aktualne družbene naloge, pomembne za utrjevanje družbeno-ekonomskega položaja delavcev ter za celovito uresničevanje njegovih pravic, obveznosti in odgovornosti.

3. Nadaljevati utrjevanje demokratizacije in kolektivnega dela ter s tem tudi povečanje odgovornosti pri uresničevanju sprejetih nalog.

Volilni seji so prisostvovali tudi predsednik republiškega odbora naše panoge iz Srbije, predsednik RO Hrvatske in predsednik zveznega odbora delavcev grafične in papirne industrije Jugoslavije. Vsi so se vključili v razpravo z željo, da bi izmenjava mnenj in večja povezava rodila še več uspehov pri delu odborov naše panoge.

Dne 30. junija je bila v sejni dvorani skupščine občine Ljubljana Moste-Polje 13. seja obeh zborov skupščine skupnosti za otroško varstvo naše občine, ki se je kot delegat udeležila MILENA KALAN.

Glavna točka dnevnega reda je bila obravnava samoupravnega sporazuma o temeljnih plana skupnosti otroškega varstva občine Ljubljana Moste-Polje za obdobje od leta 1981 do 1985. Samoupravni sporazum vsebuje: obseg, vrste in kakovost vzgojnovarstvenega programa, normative in standarde za opravljanje vzgojnovarstvenega programa, merila in osnove za ugotavljanje povračila z opravljanjem programa storitev (cene storitev), osnove in merila za oblikovanje sredstev v skupnosti in po skupnosti otroškega varstva ter pogoje in merila za določanje soudeležbe staršev neposrednih uporabnikov vzgojnovarstvenih storitev, osnove in vrednosti programa denarnih pomoči (otroški dodatek), dodatni program novogradenj skupnosti otroškega varstva, izvajanje solidarnosti in vzajemnosti med skupnostjo otroškega varstva občin v mestni skupnosti otroškega varstva Ljubljana, način ugotavljanja potrebnih sredstev za posamezno leto v obdobju srednjeročnega plana za programe občinskih skupnosti otroškega varstva v Ljubljani, program skupnih nalog v SRS (skupni program) in način ugotavljanja kakovosti storitev in nadzora nad izvajanjem tega sporazuma.

Samoupravni sporazum vsebuje torej usmeritve in aktivnosti razvoja otroškega varstva v Ljubljani oz. v posamezni občini za novo srednjeročno plansko obdobje. Pomembne za obravnavo so tudi kadrovske rešitve, ki so posredovane v sporazumu z variantnimi predlogi. V novem srednjeročnem obdobju bo zagotovljeno zadostno število potrebnega strokovnega kadra, predvsem vzgojiteljev, ne glede na povečan obseg dejavnosti.

(Nadaljevanje na 6. strani)

Novi samoupravni organi

(Nadaljevanje s 3. strani)

Komisija za plan:

1. Brinšek Franc — predsednik
2. Žibert Jože
3. Mežek Boris
4. Škrjanc Slavko
5. Klešnik Franc

Komisija za delitev D in OD:

1. Penca Viktor — predsednik
2. Krekič Josif
3. Habič Janez
4. Škoda Mihaela
5. Muhič Fikret

Komisija za varstvo pri delu:

1. Garbajs Janez — predsednik
2. Zupančič Anton
3. Baferović Muho
4. Močnik Stane
5. Grabec Amalija

TOZD »VETA«

Delavski svet:

1. Anželj Angelca
2. Jančar Andrej
3. Porenta Miloš
4. Trtnik Joža
5. Uršič Mohor
6. Žgajnar Jože — namestnik
7. Cuzak Jože
8. Lovrič Gabrijela — predsednik
9. Stegel Vladimir
10. Vidergar Matjaž
11. Černe Janez

TOZD »BLAGOVNI PROMET«

Delavski svet:

1. Potočnik Niko — predsednik
2. Razdevšek Silvo — namestnik
3. Cerar Milan

4. Končar Franc

5. Kurent Jože
6. Novak Branko
7. Novak Martin
8. Pšak Josip
9. Sevshek Roman
10. Šircelj Egidij
11. Udovič Stanka
12. Uršič Milojka
13. Babnik Nežka
14. Benčič Srečko
15. Huskič Salih
16. Jeriha Helena
17. Kurtovič Izet
18. Markovič Dragiša
19. Mlinarič Jelena
20. Osmanagić Sulejman
21. Premrl Ivan

Komisija za kadrovska vprašanja:

1. Devedžić Suljo — predsednik
2. Troha Valentin
3. Lampič Jožica
4. Tomšič Eva
5. Smrekar Minka

Komisija za plan:

1. Jeriha Ciril — predsednik
2. Slabe Antonija
3. Jozelj Marija
4. Dečman Anton
5. Kurent Leon

Komisija za delitev D in OD:

1. Uršič Milojka — predsednik
2. Jozelj Franc
3. Jeriha Janez
4. Rožnik Vida
5. Mlinarič Ivan

Komisija za varstvo pri delu:

1. Šircelj Edo — predsednik
2. Juvan Rudi
3. Osmanagić Sulejman
4. Tomšič Jože
5. Golob Franc

TOZD DRUŽBENI STANDARD

Delavski svet

1. Šmigič Drago — predsednik
2. Snoj Štefka — namestnik
3. Trentelj Katarina
4. Zore Pavla
5. Jalšovec Marija
6. Rudolf Fani
7. Cukljati Ivanka
8. Prepeluh Cirila
9. Rapuš Angelca

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Delavski svet

1. Avbelj Milena
2. Bartol Vida — predsednik
3. Gradišar Marjeta
4. Ilić Zagorka
5. Jeriha Andreja
6. Junkar Ignac
7. Poljanec Tatjana
8. Vidergar Pavla
9. Hribar Stanislav
10. Juvan Vida
11. Kokalj Bogo
12. Peternel Anton
13. Sešek Magda
14. Trtnik Marija — namestnik
15. Zleder Nada

Komisija za kadrovska vprašanja:

1. Trtnik Stane — predsednik
2. Junkar Ignac
3. Avbelj Ivo
4. Oman Anica — namestnik
5. Ilovcar Sonja

Komisija za delitev dohodka in OD:

1. Poljanec Dušan
2. Peternel Ivka
3. Lazar Slavica
4. Rahne Ivanka
5. Povirk Mimi

Poslovili so se naši dolgoletni sodelavci

CIRILA POTOČNIKA sem obiskala doma 1. julija na njegov devetinpetdeseti rojstni dan, ko je nastopil pokojninski staž. Tak, kot je vedno bil, prijazen in odkrit kadarkoli sva se srečala, bodisi v tovarni ali na cesti, me je sprejel z veliko mero domačnosti. Kramljala sva o najrazličnejših dogodkih iz njegovega življenja, katerega pot, mislim, ni bila posuta z rožami. Toda vse senčne trenutke — in teh ni bilo tako malo — je Ciril znal prenašati vzravnan, a skromno, brez protiterorja, pač pa z veliko zavestjo in s trdno vero v pošteno delo.

Zelo mlad je bil, ko so našo domovino okupirali fašisti; odpeljali so ga v Gonars, od koder se je vrnil malo pred kapitulacijo Italije. Takoj je vedel, kje je njegovo mesto in tako postal borec partizan. Vedno je bil na najbolj izpostavljenih položajih v Bračičevi brigadi, XIV. diviziji, v južnem bataljonu, komandir in potem namestnik komandanta bataljona v Kočevju, kjer je bil 13. decembra 1943 tudi prvič ranjen. Soborci so ga poznali po Sloveniji tudi kot šefa obveščevalnega centra IX. brigade XVIII. divizije. Spomladi 1944 je Niko — kot je Cirilovo partizansko ime, napravil v Metliki oficirsko šolo. Njegov čin danes je: kapetan prve klase.

Ko je XIV. divizija šla na Štajersko, sem jokal kot otrok, ker se nisem mogel priključiti njenim borcem; na Notranjskem me je namreč obvezoval jurišni bataljon,« pripoveduje tovariš Ciril, ki je bil koncem leta 1944 drugič ranjen. Le izredno močan organizem ga je rešil smrti.

»Kar štirikrat so me tovariši in domači pokopali, jaz pa nisem in nisem hotel umreti,« je dejal smeje.

Ko sem ga vprašala, kje je dočakal svobodo, so mu misli poromale nekam v daljavo. S tresočim glasom je opisal svoje občutke takrat: »Moj cilj in želja vseh slovenskih partizanov je bila, da bi svobodo dočakali v naši Ljubljani, v mestu heroj. Še danes mi je težko, da tistega 9. maja 1945 nisem bil deležen neizmerne veselja in sreče v naši prestolnici. Svobodo sem dočakal daleč od domovine — v južni Italiji v Bariju, kamor so me odpeljali na zdravljenje potem, ko sem bil drugič ranjen.«

Ciril Potočnik-Niko je v narodnoosvobodilni borbi prejel več visokih odlikovanj: red hrabrosti, zasluge za narod, partizansko zvezdo.

Potem, že v osvobojeni domovini, pa je bil odlikovan z medaljo za vojne zasluge s srebrnimi meči, z medaljo dela in prejel je tudi zlati znak zveze sindikata.

Po osvoboditvi je tovariš Potočnik delal na Ministrstvu za trgovino; bil je sekretar ministrstva za državne nabave. Nato je bil nekaj časa direktor Papirniške strokovne šole Vevče. Dolgoletna želja, da bi delal v vevški papirnici se mu je izpolnila v začetku leta 1951, ko je v naši tovarni prevzel dela sekretarja podjetja. Ker je bil bolj praktičen človek, je nato prevzel vodstvo voznega parka. Tu je postal žrtev človeških slabosti; vedno se najde kdo, ki hoče pri ljudeh izbrskati senčne koticke, da bi s tem uničil človeško dostojanstvo.

Kar naenkrat za tovariša Potočnika skoraj ni bilo več mesta v tovarni. Šel je za nanosilca na hollande, pozneje postal nadmlinar in mojster v strojni dodelavi, zadnjih enajst let pa je opravljal naloge izmenskega vodje OTK. Bil je izredno delaven in dokazati je hotel, da je prav v delu moč. In tega tovariš Ciril pri današnjem mladem rodu pogreša.

Nehote se moram z občudovanjem pokloniti tako veliki vztrajnosti. »Po vojni nas je bilo v tovarni malo komunistov. Ob nedeljah smo stroje ustavili in imeli popravila. Veliko nedelj in praznikov smo v velikem številu, komunisti pa še sploh, udarniško delali. Prijeti smo morali za vsako

delo, predvsem pa je bilo treba raztovarjati vagone. Nihče ni pomislil, da ne bi prišel, zavedali smo se, da je proizvodnja in delo treba peljati naprej.«

Zato pa Ciril s sedanjim načinom dela ni zadovoljen. »Delo v tovarni je danes malomarno opravljeno in lahko rečem, da je odnos do dela nazadoval. Storjen pa je velik korak naprej na samoupravnem področju.«

Ciril Potočnik je prišel v tovarno v tistem zgodovinskem obdobju, ko se je samoupravno odločanje rojevalo.

»Takrat, leta 1950 in 1951 ni bilo kaj dosti čutiti upoštevanja pravic in zahtev delavcev. Res pa je, da kar smo se na sestankih zmenili, smo tudi izpeljali. Danes pa me boli to, da se veliko preveč govori, veliko se celo sklene, toda v praksi nismo sposobni sprejetih sklepov tudi realizirati. Nekaj idealov, zaradi katerih smo se borili, pa je le ostalo ures-

Ciril Potočnik

ničenih. Takrat, v borbi, smo mislili, da bo potem, ko si bomo priporili svobodo, vse lepo in pošteno, a le ni čisto tako,« je pribil v isti sapi.

Tedaj, ko je sindikat začel zopet dobivati družbenopolitično vlogo, je bil tovariš Ciril tudi predsednik sindikata v vevški papirnici. Tudi na tem področju je bilo treba utirati novo pot in težav ni bilo malo. »Delegatski sistem še ni učinkovit in glavna krivda je v nedovoljni informiranosti delegatov. Tudi informacije v tovarni ob periodičnih obračunih so za delavce preobširne in nerazumljive. Delavce zanima, kaj smo ustvarili in koliko in če nismo dovolj kje so vzroki za slabo delo,« je še kritično pripomnil.

Potočnik Ciril nikoli ni kaj dosti mislil nase, vedno je le drugim pomagal živeti bolje in udobneje. To je krepko občutila tudi njegova petčlanska družina. Žena Slavka in trije otroci so se stiskali v majhnem stanovanju, a oče Ciril ni imel časa misliti na to; treba je bilo reševati probleme drugje.

Po tovarni se tov. Cirilu verjetno ne bo preveč tožilo, čeprav je bil v papirniško delo zaljubljen. Sedaj se bo lahko bolj posvečal svojim hobijem — branju knjig in reševanju križank (tudi naših seveda) in več časa bo imel za svojih šest vnukov. Mi pa mu želimo, da bi mu njegova izredno močna narava še dolgo zvesto služila in da bi le napisal spomine iz narodnoosvobodilne borbe za vse, ki smo se rodili v svobodni domovini in bomo tradicije borbe zanjo ohranjali preko ustnih in pisemnih izročil.

V. B.

Čas teče hitro kot sekundni kazalec na uri in tako je tudi **IVANKA RŽEN** potekel čas delovne dobe. »Človek mora živeti hitro z razvojem časa, potem mu ni nikoli dolgčas,« je dejala Ivanka.

Ko smo jo poprosili za kratek klepet, je bila kaj hitro pripravljena spregovoriti o preteklem delu in življenju v tovarni. Le pripomnila je, da naj ne pišemo pre-

Ivanka Ržen

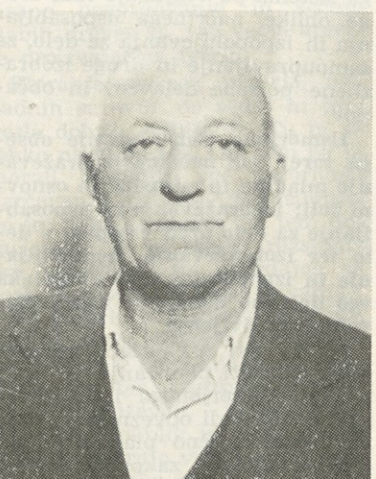
čemur je posvetila že do sedaj ves prosti čas, reševala bo križanke in tudi ročnemu delu bo namenila del časa. Sedaj, ko bo več doma, bosta z možem lahko več postorila na vrtu in okoli hiše. Za razvedrilo pa bo hodila Ivanka tudi na izlete.

Ko se je poslavljala, je zaželela kolektivu še veliko napredka in se zahvalila vsem za tovariško sodelovanje v teh šestindvajsetih letih v tovarni.

Ciril Zupančič

V mesecu juliju se je zaradi odhoda v pokoj poslovil tudi **KARBONČIČ ANDELO**, zaposlen v TOZD »Družbeni standard« kot oskrbnik počitniškega doma v Pineti.

Tov. Karbončič se je rodil leta 1910 v Bujah. Ko si je ustvaril družino, je kmetoval na majhni kmetiji in preživil štiričlansko družino. Ker pa istrska zemlja ni dajala dovolj za preživljanje, si je tov. Karbončič v letu 1964 poiskal boljši kos kruha in se tako zaposlil v Papirnici Vevče kot oskrbnik počitniškega doma in to delo je opravljal polnih 16 let. Medtem, ko je v letnem času pomagal pri oskrbi gostov, pa je v izvensezonskem času vestno čuval hišice in druge objekte v našem delu Pinete.

Andelo Karbončič

Vsem našim novim upokojemcem želimo, da bi čili in zdravi uživali v krogu svojih najbližjih

Uredništvo

široko. »Dovolj je že to, da se ozremo po tovarni in vidimo skokovit napredek,« je dejala.

Tako, kot ostale starejše delavke, je bila tudi Ivanka skromna in rada je poprijela za vsako delo.

Z delom v tovarni je začela avgusta 1954. Tako je delala 10 let kot ročna števka, 8 let je bila prebiralka-števka in 8 let strojna števka. Počutje v tovarni je bilo vedno zadovoljivo, sodelavke so pa tudi vedno pomagale druga drugi.

Ivanka bo sedaj svoj redni »šiht« zamenjala z branjem knjig,

Še posebno je rad prihajal v Ljubljano, v papirnico, med svoje prijatelje in znanke.

Ob odhodu nam je zaupal, da je svoje delo opravljal z veseljem, še posebej zato, ker so bili Vevčani prijetni in dobri gostje.

Tov. Karbončiču se za vse lepo zahvaljujemo in mu želimo še veliko srečnih let.

R. J.

Tudi **TRAMPUŠ ANICA** se je po petintridesetih letih zvestobe tovarni poslovila.

Prišla je leta 1946, po osvoboditvi. S koščkom koruznega kru-

Anica Trampuš

ha je prihajala takrat in pojedla ga je za malico kar tako, nimorede, brez da bi se usedla. Dobro se spominja tistih prvih mesecev, ko je nad brusilnico ružila s tovarišicami koruzo za tovarniško menzo. »Groza me je bilo, ko sem morala po majavi lestvi, ki se je šibila sem in tja, priti do tiste koruze,« pripoveduje. »Za vsako delo je bilo treba prijeti, kjer je bilo pač potrebno.«

Nekaj časa je potem delala v brusilnici, nato v strojni dodelavi papirja, v papirni dvorani pa je bila prebiralka, števka, delilka in sedaj že vrsto let vodja delilnega stroja. Mimo njenih rok je padal in se dvigal oster, težak nož in rezal gore papirnih listov. Za Aničino spretno roko bi bil kmalu prepočasen. Občutek si imel, da se ni nikoli utrudila; počitka skorajda ni poznala in celo bolezní ni priznavala. Njena norma je bila s trdnim delom vedno visoko dosežena in kadarkoli je bilo treba še dodatno kaj narediti in podaljšati delovnik, je bila tovarišica Anica na voljo brez obotavljanja. »Delo in papir, ne, ti dve stvari mi nista nikoli bili odveč, nikoli me nista ovirali,« zatrjuje. »Veliko sem delala in dela mi ni bil nihče nevoščljiv. Ko pa za večje delo dobiš malo večje plačilo, takrat pa že ni vsem čisto prav,« prida v isti sapi.

Po dvajsetih letih službe je tovarišica Anica le uspelo priti do stanovanja in poseben dogodek je bi to, čeprav bi se zgodil lahko že prej, kot je dejala.

Tudi sedaj tovarišica Anica ne bo nehala delati, saj brez tega ne bi mogla živeti, pravi. Rada bi hčerki nudila boljše življenje, kot ga je sama imela, mi pa ji želimo, da bi se ji želje izpolnile.

V. B.

ZDENKA LORBEK je prišla v tovarno pred štirindvajsetimi leti; v papirni dvorani je bila zgibalka papirja. Že takrat ji zelo šibko zdravje ni dopuščalo normalnega doseganja norme. Zato je bila premeščena na lažja dela. Delavkam v papirni dvorani je takrat, ko so malicale še na de-

lovnih mestih, nosila malice in teh ni bilo ravno malo.

Ko je opravljala naloge obratne kurirke, je iz obratov v upravno stavbo znosila ničkoliko obrazcev formularjev in papirja.

Po letu 1967, ko se ji je zdravstveno stanje zaradi prizadete hrbtenice še poslabšalo, je delala v tiskarni kot pomožni knjigovez. Tudi operacija ji ni pomagala in leta 1976 je tovarišica Zdenka kot invalid II. stopnje pričela delati skrajšan delovni čas, saj je roke niso več ubogale.

Za vse njene težave pa je imel delovni kolektiv v tovarni izred-

Zdenka Lorbek

no razumevanje, kot je zatrjevala ob slovesu. Veliko ji je pomagala osnovna organizacija sindikata, komisija za družbeni standard pa ji je večkrat odobrila denarno pomoč za letovanje otroka, kar je tovarišici Zdenki ob skromnih dohodkih veliko pomenilo. Tudi doktor Moškoj ji je veliko pomagal in imel vedno razumevanje za njeno gorje.

S 1. avgustom je tovarišica Zdenka šla v invalidski pokoj, stara komaj triinpetdeset let. S težkim srcem se je zapustila tovarno, v kateri se je ves čas zelo dobro počutila in se z vsemi dobro razumela. Kolektiv jo je imel rad, saj je bila vedno prijazna z vsakim in kakšnih sporov sploh ni poznala. Še posebno je bila zadovoljna med sodelavci v tiskarni, ki so ji težko življenje vsaj nekaj ur na dan olepšali in zelo jih bo pogrešala.

Tovarišici Zdenki želimo, da bi se ji uresničila največja želja, pomagati tretji hčerki, ki še študira, čim preje do lastnega kruha, predvsem pa ji želimo zdravja.

V. B.

ZABJEK PAVEL je tudi eden tistih naših delavcev, ki je takorekoč pol življenja prebil v to-

(Nadaljevanje na 6. strani)

Pavel Zabjek

DELEGATI POROČAJO

Nadaljevanje s 4. strani

V dopolnilnem programu so za razširjeno dejavnost upoštevane potrebe po gradnji novih objektov v posamezni občini. Pri tem je za naš okoliš pomembna negativna odločitev oz. sklep, da bo sta VVO Zadvor in VVO Štepanjsko naselje zaradi pomanjkanja sredstev izključena iz srednjeročnega programa. Za predvidene investicije, za katere sredstva še niso zagotovljena, se kot možen vir sredstev pripravlja predlog za samoprispevek III, o katerem se bodo odločali občani in delovni ljudje za referendumom v cilju, da se čimprej zagotovi prepotreben prostor za vzgojo in varstvo predšolske generacije. Starši — neposredni uporabniki vzgojnovarstvenih storitev — bi še naprej združevali 50 % vrednosti dela vzgojnovarstvenih organizacij (VVO) po dogovorjeni ceni storitev. Cene storitev VVO v Ljubljani bi v naslednjem srednjeročnem obdobju poenotili za neposredne uporabnike vzgojnovarstvenih storitev.

V skupnem programu še ni vključena naloga poročenega varstva matere — kmečke proizvajalke. Zato je bil posredovan predlog, da se zagotovi to varstvo tudi materi — kmečki proizvajalci — v trajanju 6 tednov v obliki denarne pomoči. Osnova za višino pomoči materi ob porodu bo višina najmanjšega mesečnega dohodka v SR Sloveniji (1,5 za 6 tednov).

Na seji obeh zborov skupščine SIS za otroško varstvo je bil sprejet tudi sklep o spremembi oz. dopolnitvi drugega odstavka 7. člena SS o skupnih osnovah in merilih svobodne menjave dela za opravljanje vzgojnovarstvene dejavnosti in se glasi:

Za čas otrokove odsotnosti mora izvajalec poračunati strošek življenja v korist starša neposrednega uporabnika. Za prvi dan odsotnosti otroka izvajalec ne poračuna strošek za živila, dočim za vse naslednje dneve nepretrgane odsotnosti poračuna v korist zavezanca plačila storitve znesek 17,00 din. Sobota se v primeru odsotnosti otroka šteje enako kakor naslednji dan nepretrgane odsot-

nosti pod pogojem, da zavezanec plačila sporoči odsotnost otroka tako, kakor je dogovorjeno v VVO.

Sprememba in dopolnitev velja od 1. 7. 1980 dalje.

Poročilo z 10. skupne seje zborov uporabnikov in zbora izvajalcev skupščine samoupravne stanovanjske skupnosti občine Ljubljana Moste-Polje, z dne 18. 6. 1980 je pripravila JOŽICA RAZDEVŠEK.

Najpomembnejši točki dnevnega reda sta bili:

1. Poročilo o izvrševanju nalog akcijskega programa do vključno 31. 5. 1980

2. Obravnava osnutka zakona o stanovanjskem gospodarstvu s pripombami iz delegatske baze in stališče IO in odborov SSS občine Ljubljana Moste-Polje

Ad 1)

Zbor uporabnikov in izvajalcev skupščine SSS je bil seznanjen s poročilom o izvrševanju nalog akcijskega programa, ki je obvezujoč dokument vseh udeležencev stanovanjskega gospodarstva. Tako so v akcijskem programu jasno opredeljene naloge, nosilci nalog in čas za izvedbo nalog naslednjih področij:

- samoupravne organizirano-sti stanovanjskega gospodarstva,
- planiranja,
- stanovanjske graditve,
- gospodarjenja s stanovanji,
- prenove,
- družbene pomoči,
- združevanje sredstev in finansiranje,
- strokovne službe stanovanjskega gospodarstva,
- specifična problematika stanovanjskega gospodarstva v Ljubljani.

Na poročilo o razpravi ni bilo pripomb. Tako sta oba zbora poročila o izvrševanju nalog akcijskega programa sprejela skupaj s sklepom, da se pospešijo dejavnosti pri izvajanju akcijskega programa.

Ad 2)

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Moste-Polje je

pripravila javno razpravo o osnutku zakona o stanovanjskem gospodarstvu, osnutku zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o stanovanjskih razmerjih ter o predlogu za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih skupaj z OK SZDL.

Gradivo za razpravo je bilo podano v prilogi »Poročevalca« št. 6, z dne 14. 5. 1980.

Razprava je potekala v času od 20. 5. do 10. 6., pripombe k osnutku zakona pa so bile strnjene na seji skupščine.

Tako so bile na osnutek zakona podane naslednje pripombe:

— vloga skupnosti stanovalcev v osnutku zakona ni opredeljena dovolj jasno;

— sredstva solidarnosti naj bi se tudi v bodoče uporabljala tako za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev z nižjimi OD, mladih družin, borcev NOB ter za subvencioniranje stanarin,

— zakonsko je potrebno podrobneje opredeliti način združevanja sredstev amortizacije, ker je način v osnutku teksta nejasen;

— zakonsko je potrebno opredeliti rok za tožbo zoper stanovalce, ki ne plačujejo svojih obveznosti;

— stanovanjske zadruge naj bi se enakopravno vključevale v področje družbeno usmerjene gradnje;

— v zakonu je potrebno podrobneje opredeliti planiranje stanovanjskega gospodarstva.

Glede na podane pripombe k osnutku zakona o stanovanjskem gospodarstvu je bil sprejet sklep, da se zbere vse pripombe in do-

polnitve tako iz razprave delegatov kot združenega dela, hišne in krajevne samouprave ter se le-te posreduje zvezi stanovanjskih skupnosti SRS.

Z 2. seje skupnosti za razvoj družbenega standarda občine Ljubljana Moste-Polje (dne 26. 6. 1980) poroča JOŽICA RAZDEVŠEK.

Dnevni red je obsegal 9 točk, sejo pa je vodil predsednik skupščine tov. Maček Polde, ki je na predlog izvršnega odbora uvodoma predlagal, da se dom občanov občine Ljubljana Moste-Polje, ki je sedaj v gradnji, poimenuje v DOM ŠPANSKIH BORCEV, delegati skupščine pa so sklep potrdili. Poročilo o delovanju skupnosti je podal predsednik izvršnega odbora skupnosti. Tako je skupnost v svojem dvoletnem delovanju sofinansirala dograditev drsališča v Zalogu, ki je bilo dano v uporabo konec leta 1978.

Dograditev DOMA ŠPANSKIH BORCEV je bila in je še osrednja naloga skupnosti. Investicijski program za ta objekt je bil izdelan marca 1979. Po tem programu bodo v domu:

— velika večnamenska dvorana z odrom in vsemi pomožnimi prostori za gledalce in igralce s 370 sedeži;

— prostori za DPS in organizacije s sejo sobo s 60 sedeži;

— knjižnica Jožeta Mazovca s čitalnico za odrasle in otroke in drugimi oddelki;

— manjši likovni salon, ki bo služil kot povezava prostorov doma na ploščadi na severni strani Doma španskih borcev;

Ali smo pripravljeni na usmerjeno izobraževanje

Z reformo, ki poteka zadnje čase na celotnem področju vzgoje in izobraževanja, oblikujemo novo družbeno, programsko in organizacijsko podobo vzgojno-izobraževalnega sistema. Spremenjeni družbenoekonomski odnosi na področju vzgoje in izobraževanja bodo omogočili delavcem, drugim delovnim ljudem in občanom, da bodo tudi na tem področju družbenega življenja in dela uresničevali svojo vodilno vlogo ter odločali o vzgoji in izobraževanju mladine in odraslih, doraščajočega rodu in vsega aktivnega prebivalstva.

S preobrazbo vzgoje in izobraževanja bistveno razširjamo dosežanje meje in razsežnosti vzgojno-izobraževalnega sistema. Doslej smo govorili največkrat le o šolskem sistemu in v njem razlikovali osnovno šolo, srednjo, višjo in visoke šole. Vendar so se meje osnovnega izobraževanja in vzgoje že pomaknile navzdol, saj vključujemo v organizirano predšolsko vzgojo in v neposredno pripravo za vstop v šolo (v malo šolo) že večji del predšolskih otrok. Izobraževanje po osnovni šoli — sicer še vedno ohranja kot hrbtnico sistema srednje in visoko izobraževanje, kot enakovredne sestavine vzgojno-izobraževalnega sistema pa vključuje tudi druge oblike načrtnega usposabljanja in izpopolnjevanja za delo, za samoupravljanje in druge izobraževalne potrebe delavcev in občanov.

Usmerjeno izobraževanje obsega torej vse načrtno izobraževanje mladine in odraslih po osnovni šoli; izobraževanje in usposabljanje za delo pred vstopom v delo ter izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje, ki poteka vso delovno dobo, do konca človekovega življenja.

Obveznosti organizacij združenega dela pri planiranju in organizaciji usmerjenega izobraževanja, kakor tudi obveznost za njegovo sistematično planiranje, izhaja iz resolucij, zakonov, razvojnih planov, družbenih dogovorov, samoupravnih sporazumov in pri-

poročil o družbenoekonomski politiki, kadrovske politiki in politiki izobraževanja. Opirajoč se na te dokumente, se planiranje izobraževanja vključuje v kompleksno problematiko.

Iz omenjenih dokumentov, zlasti pa republiških in občinskih dogovorov o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike, izhajajo naslednji poudarki, ki zadevajo planiranje izobraževanja:

a) Združeno delo ima odločilno vlogo pri oblikovanju politike, razvoja in vsebine vzgoje in izobraževanja.

b) Vzgoja in izobraževanje morata biti povezana z delom, razvojem socialističnih samoupravnih odnosov, razvojem sodobne znanosti, tehnike in kulture.

c) Vzgoja in izobraževanje morata biti skladna z izobraževalnimi in kadrovskimi potrebami združenega dela in celotne družbe.

č) Temeljne organizacije skupaj s posebnimi izobraževalnimi skupnostmi usklajujejo lastne potrebe po kadrih in izobraževanju ter potrebe družbenoekonomskega in kulturnega razvoja celotne družbe. V ta namen s svobodno menjavo dela zagotavljajo možnost za uresničevanje vzgojno izobraževalnih programov in za njihovo prilagajanje potrebam razvoja.

d) Usklajevanje izobraževalnih interesov posameznikov s potrebami združenega dela in celotne družbe se uresničuje s planiranjem razvoja izobraževalne dejavnosti. To planiranje zajema: — ugotavljanje potreb po stalnem izobraževanju delavcev, — oblikovanje vzgojno-izobraževalne politike, načrtovanje vsebine, obsega in izvajanja vzgojno izobraževalnih programov, — usklajevanje in združevanje planov kadra in izobraževanja na ravni družbenopolitičnih skupnosti (občine, mesta in republike), v samoupravnih interesnih skupnostih in v okviru družbenopolitičnih organizacij.

(Se nadaljuje)
DIV

— prostori obsegajo skupaj 4000 m² površine, izvajalec del pa je SGP Novo mesto.

V februarju 1980 zakon o prepovedi razpolaganja z družbenimi sredstvi za finansiranje gospodarskih in neproizvajalnih investicij gradnje ni prizadel, ker je gradnja v republiškem programu in je tako izvzeta iz omejitev.

Dom španskih borcev je predviden kot domicilni objekt španskih borcev, zato je potrebno, da bo dograjen in opremljen s primernimi spominskimi obeležji. Izvršni odbor je predlagal, da se podaljša sporazum o združevanju sredstev tudi po letu 1982, saj je realizacija programa možna le s solidarnim združevanjem sredstev na ravni občine.

Delegati smo razpravljali še: — o finančnem poročilu in poročilu odbora samoupravnega nadzora, spremembah statuta, dopolnilnih volitvah v IO ter predlogu temeljev programa do leta 1985.

Sprejet je bil tudi sklep, da se vsem OZD, ki niso poravnale svojih obvez, pošlje zahtevek, da poravnajo dogovorjene obveze in s tem prispevajo k nemoteni izgradnji Doma španskih borcev.

Slovo od sodelavca

V ponedeljek, 16. junija, se je iztekla življenjska pot našega sodelavca JOŽETA ANZURJA.

Njegovo življenje ni bilo lahko. Ze kot mlad fant se je moral spoprijeti s trdno realnostno življenja. V vevski papirnici se je zaposlil leta 1953 kot pripravljalec klora. Čez nekaj časa je postal pomočnik mlinarja, nato pa je zaradi zdravstvenih razlogov zapustil proizvodnjo in bil vratar pri glavnem vhodu. Vsa

leta je prihajal na delo točno, pa čeprav se je moral s kolesom ali mopedom voziti z vsakim vremenom iz oddaljenega Podgrada.

Ko je zadnjih trinajst let izvrševal kurirske naloge, je »kar vmes« opravil ničkoliko uslug. Nikoli ni odrekel, če ga je kdo zaprosil za zdravlila iz lekarne, za oddajo kake pošte ali za kakršenkoli drug opravil, ki ga je postoril namesto nas. In tudi, kadar je bil zadolžen za raznašanje gradiva po tovarni, je bila njegova dostava izredno hitra. Pri svojem delu je bil požrtvovalen; nikoli ni negodoval in v glavnem smo ga srečevali nasmejanega.

Vest o njegovi smrti nas je presunila, saj nam je zažrtbena bolezen iztrgala iz naših vrst dolgoletnega člana kolektiva, vestnega delavca in dobrega tovariša.

Dragi Jože! Moral si umreti premlad, star komaj petdeset let. Trudil si se in delal vse do svoje smrti, ne vedoč da ti je bila tako blizu. V odnosu do nas, sodelavcev, si bil predvsem človek in tak nam boš ostal v trajnem spominu.

V. B.

Poslovili so se naši dolgoletni sodelavci

Nadaljevanje s 5. strani

varni in svoje znanje, ki ga ni črpal iz knjig, pač pa iz zdravega razuma vgradil v temelje rezalnih strojev.

Ze leta 1940 je prišel v papirnico in ni bilo dela, za katerega tovariš Pavel ne bi poprijel. Kjer je bilo potrebno, tam je delal, pa naj si bo pri zidarjih, nakladalcih, na žagi, pri zavijačih, skratka povsod. Med vojno je bil leta 1942 interniran v Italijo in ko se vrnil, je 1943. leta šel v partizane, vendar pa so ga okupatorji ujeli in poldrugo leto je bil v vojnem ujetništvu v Nemčiji.

Brez prekinitev pa je potem tovariš Pavel delal v vevški papirnici od 1949. leta dalje, pretežno v strojni dodelavi papirja. Kot vodja rezalnega stroja je vpeljal tudi takrat nov četrti rezalni stroj in ko so v novem obratu na premazu stali novi dodelavni stroji, je bil zopet tovariš Zabajek tišti, ki je »pognal« rezalni stroj v polni tek. Na vrsto so potem prišli še najnovejši stroji v dodelavi petega papirnega stroja, kjer je kot predelavec dočakal zaslužni pokoj. Bil je res izreden delavec. »V tovarni sem se počutil tako, kakor da sem v njej doma in, če ne bi prišel na šiht, bi to bilo, kot da ne bi prišel domov,« je pripovedoval.

Tudi v bolniškem staležu se ne spomni da bi kdaj bil in res je njegova zdravstvena izkaznica takorekoč neomadeževana.

»Važno je, da je človek zdrav, vse ostalo se že da urediti. Oh, da bi vsaj še deset let tako zdrav živel, potem pa naj umre kdor hoče!« je smeje se, s polno mero zdravega humorja še pritaknil. Takšen, dobrodušen in nasmejan, je vedno bil.

»O ja, sem pa velikokrat tudi resno zavpil, že zato, ker sem majhen in sem moral, da me je sploh kdo poslušal. Če bi bil velik mi vpihi ne bi bilo treba,« je povedal med zvonkim smehom.

In veste kaj je bilo tovarišu Pavletu nadvse všeč v tovarni? Malica, ki jo bo zelo pogrešal. Naše tople malice res niso slabe, ampak po dobrem delu še bolj teknejo in Pavletovo delo je bilo res dobro delo, včasih kar preveč garaško. »Človek, ki ni več tako zelo mlad, ne naredi več toliko, kot prej,« razmišlja Pavel. »Brez dela seveda tudi sedaj ne bom. Doma — v Sostrem, bom pri hiši postoril več, tudi vrtu se bom posvetil, kakšnega pujska bom zredil, saj takšne živali imam zelo rad.

Po gostilnicah ne bom hodil, rad pa bi prodajal na trgu, šel med ljudi, a kaj, ko nimam kaj prodajati,« je zopet poln hudomušnosti pripomnil. Mislim, da tovarišu Pavletu res ne bo dolgčas. Hvaležni za njegovo minulo delo mu želimo, da bi ga dobra volja še dolgo spremljala zdravega.

V. B.

Ob IX. kongresu slovenskih gasilcev

V Brežicah je 7. in 8. junija potekal IX. kongres GZS, katerega smo se udeležili tudi štirje delegati iz naše občine: Miklavž Ivan, Vidmar Jože, Bricelj Janez in Zavrl Janez.

Nanizati želim nekaj ugotovitev in zaključkov o delu gasilske organizacije v 4-letnem obdobju v Sloveniji kot v naši občini. Štiriletno obdobje 1976—1980, za katero je napravilo obračun dela Predsedstvo Gasilske zveze Slovenije na IX. kongresu, je eno izmed najbolj razgibanih pa tudi najbolj uspešnih obdobjev dela gasilskih organizacij v povojnem času. XI. kongres ZKJ, VIII. kongres ZKS, Titovi in partijski jubileji, kongresa Zveze socialistične mladine in Zveze sindikatov

za nadaljnje razvijanje delegatskega sistema in Titove pobude o kolektivnem vodenju in odgovornosti. Vse to naj bi zagotovilo tudi uspešnejše napore za ekonomsko stabilizacijo, skladnejši notranji in zunanje politični ugled naše države in bolj enakomeren razvoj na vseh področjih naše družbe.

Požarna varnost, gasilska preventiva in represiva so sicer temeljne naloge članov gasilskih organizacij, še zdaleč pa niso edine. Nanje računajo pristojni or-

tacije so gasilci vložili preko 1.500.000 prostovoljnih delovnih ur.

Število požarov v štiriletnem obdobju 1976—1979 niha, prav tako niha tudi požarna škoda. Tako je bilo v l. 1976 1931 požarov, leta 1977 856, leta 1978 pa 1109 s požarno škodo preko 15 milijard starih din.

Še posebno je zaskrbljujoče letošnje leto, saj znaša škoda že preko 13 milijard starih dinarjev.

Tu predvsem izstopata požara v »UTOKU« Kamnik in v skladišču TO v Murski Soboti. Najbolj očitno je, da se človeška malomarnost in brezbržnost kot povzročitelja požarov iz leta v leto ne zmanjšujeta, ampak celo naraščata.

Tudi varilci so z neodgovornim in površnim delom povzročili vrsto katastrofalnih požarov, od katerih izstopata požar v Kemofarmaciji z 11 milijardami škode in letošnji požar v skladišču TO v Murski Soboti s 5 milijardami starih din škode.

Člani gasilskih društev so v akciji NNNP-79 izurili 1470 gasilskih enot, ki so v sestavi enot CZ. Prav tako so skupaj z enotami CZ nastopale na večjih vajah, ki so jih organizirali občinski štabi CZ.

In kakšne rezultate smo dosegli v tem 4-letnem obdobju v občini Ljubljana-Moste-Polje? V naši ObGZ imamo 13 teritorialnih GD in 6 ind. gas. društev, v katerih deluje preko 650 članov. Pionirjev je 150, mladincev preko 1000 ter nekaj deset žena, to pomeni, da pride 105 prebivalcev na enega gasilca. Lani je bilo na novo ustanovljeno gas. društvo Klopce. Adaptiranih je bilo več gasilskih domov, nabavljeni štirje kombinirani gasilski avtomobili TAM in ena cisterna za 5000 litrov vode, prav tako smo obstoječe in na novo nabavljene avtomobile opremili z vso potrebno opremo in orodjem. Naša gasilska društva so v akciji NNNP tesno sodelovala s štabi CZ v KS pri vežbanju enot CZ. Vsako leto smo organizirali pionirsko in člansko tekmovanje, katerega so se udeležile skoraj vse desetine večine gasilskih društev. V bodoče bo treba vključiti še več mladine in žena, se še tesneje povezati s štabi CZ v KS, prav tako pa še nadalje tesno sodelovati z občinskim štabom CZ. Tudi strokovni vzgoji bomo posvetili več pozornosti, saj bomo le z moderno in brezhrebno opremo ter z visoko strokovnostjo kos vsem akcijam pri varovanju družbene in privatne imovine.

Jože Vidmar

Drugi o nas

Agencija Tanjug je v Oslobođenju 26. junija objavila sestavek z naslovom »VEVČE« PREDLAGA DOGOVORE; prevedenega objavljamo:

»Sodeč po razmerah se bo naše tržišče že v naslednjih mesecih soočilo s precej težkim problemom. Pomanjkanje papirja, posebno grafičnega, bo privedlo, kot se predvideva, do razmer, katerih nikakor ne smemo podcenjevati.

Od leta 1975 do 1980 je bila letna proizvodnja osnovne surovine za izdelavo papirja — celuloze — v Jugoslaviji povečana za več kot 30%. Istočasno se je za toliko povečala tudi proizvodnja papirja, medtem, ko je potrošnja tega rasla hitreje.

V tej situaciji se je 60 tisoč delavcev v organizacijah združenega dela za proizvodnjo celuloze in papirja znašlo pred sorodnimi problemi — zadovoljevanje domačega tržišča s papirjem. Ti problemi niso obšli tudi kolektiva ene najstarejših jugoslovanskih tovarnov papirja »Papirnice Vevče« iz enakoimenovanega predmestja Ljubljane.

V preteklem letu so Vevče ponudile domačemu in inozemskemu tržišču skupaj 67 tisoč ton papirja, večinoma grafičnega. Planirana proizvodnja v letu 1980 je enaka kot je bila proizvodnja v preteklem letu, le da je posebej izvozu namenjenih polnih 25 tisoč ton. Jasno je torej, da gre povečanje izvoza za najmanj 13 tisoč ton v breme domačega tržišča.

Papirnica Vevče mora 60 odstotkov potrebne celuloze, 90% vseh ostalih pomožnih sredstev in 70% rezervnih delov za stroje dobavljati iz uvoza. Zato je izvoz še posebej resna naloga. Najmanj 25 milijonov dolarjev bi si morali zagotoviti, vendar se ne ve, koliko bo to možno uresničiti, kajti tudi povečan izvoz tega ne zagotavlja.

Na žalost tudi pri drugih naših izdelovalcih papirja, izvzemši tiste, ki jim celuloze ni treba kupovati, situacija ni bistveno drugačna. Ocenjuje se, da domačemu tržišču primanjkujejo v tem letu velike količine celuloze, predvsem celuloze iglavcev. V

Tradicionalno srečanje letos v naši krajevni skupnosti

Letošnji 14. junij je bil že dvajseti po vrsti, ko se je ponovno potrdilo tesno sodelovanje in prijateljstvo prebivalcev pobratenih mest Reke in Ljubljane.

Naša krajevna skupnost Vevče-Zg. Kašelj je bila gostitelj delegacije krajevne skupnosti Pečine. To srečanje ni bilo samo manifestativnega značaja, temveč je bilo namenjeno tudi izmenjavi izkušenj na idejnopolitičnem, kulturnem in gospodarskem področju. Kulturno vez že vsa leta prepletata naš pihalni orkester Vevče in pihalni orkester iz Trstata.

Tega, kot vseh srečanj do sedaj, smo se krajanji resnično veselili. Želeli smo stisk tovariških rok v upanju, da se obojestranska povezanost okrepi. Čas, ki smo ga skupaj preživeli, je bil prekratek, da bi si lahko povedali vse, kar nas navezuje k skupnim interesom pri vsakdanjem delu.

V sestavi reške delegacije so bili zastopani vsi člani organizacij:

Sveta krajevne skupnosti, SZDL ZZZ NOV, ZK, ZSM med njimi tudi predstavnice žensk. Potrditi velja, da je njihov obisk pri nas vsako leto vsebinsko bogatejši. Lahko rečemo, da so bili pogo-

vorji zelo živi, plodni in samokritični.

V sestavi naše delegacije, kot gostiteljice, so bili prisotni vsi predstavniki družbenopolitičnih organizacij KS Vevče-Zg. Kašelj. Po prihodu reške delegacije smo po kratkem pozdravnem nagovoru šli pogledat proizvodne obrate papirnice. Ogled smo zaključili v tapetnem oddelku, kjer je ob malici beseda tekla o vsem mogočem.

Po pozdravnem in slavnostnem govoru so Rečani podarili naši krajevni skupnosti spominsko sliko. Obe delegaciji sta si zadali nalogo, da podpišeta listino o pobratenju obeh krajevnih skupnosti.

V ta namen je tudi ena izmed naših ulic novo imenovana Pečinska ulica.

Po kosilu so bili pogovori še pristnejši, zadonela pa je tudi pesem »Jugoslavijo«. Slovo na železniški postaji, kamor smo svoje goste pospremili, je bilo težko. V veliki množici je donela pesem o prijateljstvu, miru in medsebojnem spoštovanju, besede, ki jih je mnogokrat poudarjal tudi naš dragi Tito, katerega pot bomo trdno nadaljevali.

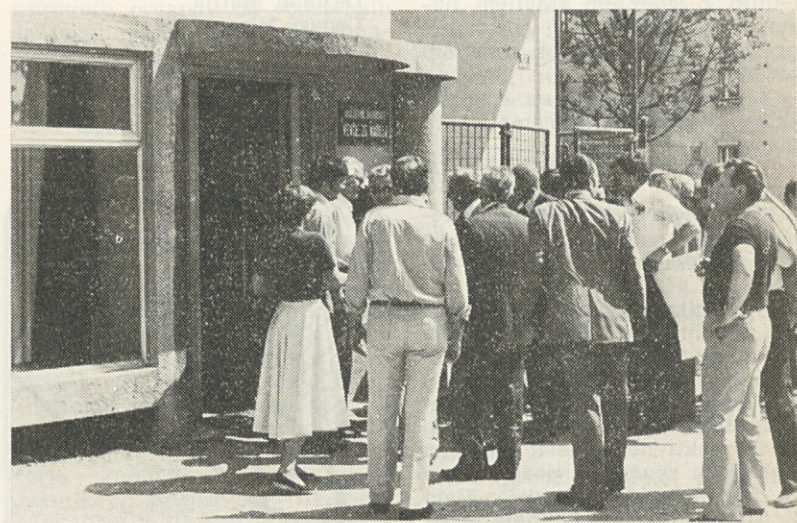
Ciril Zupančič

V spomin na letošnje srečanje s pečinsko delegacijo je krajevni skupnosti Vevče-Zg. Kašelj ostala podarjena slika, veliko lepih vtisov in dogovori o novem sodelovanju (foto: C. Zupančič)

Izdelovanje tapet je pa res zanimivo (foto: C. Zupančič)

Ostanimo prijatelji! (foto: C. Zupančič)

ZVEZA KULTURNO PROSVETNIH ORGANIZACIJ
SLOVENIJESTROKOVNI ODBOR ZA GLASBENO DEJAVNOST
PODELJUJE

Pihalnemu orkestru

VEVČE

GALLUSOVO
PLAKETOZA USPEŠNO IN DOLGOLETNO DELO
NA PODROČJU GLASBENE DEJAVNOSTI

Gallusova plaketa papirniškemu pihalnemu orkestru Vevče

Dolgoletno uspešno delovanje na glasbenem področju in vidni umetniški dosežki so brez dvoma osnova in merilo za podelitev Gallusove plakete. »Orkester je vsa ta leta od ustanovitve pa do danes nešteto krat dokazal in še dokazuje, da je tako visoko priznanje kot je Gallusova plaketa, popolnoma zaslužen.«

S temi besedami je dirigent Pavle Brzulja v imenu zveze kulturnih organizacij podelil papirniškemu pihalnemu orkestru Vevče ob njegovi 80-letnici Gallusovo plaketo.

Gallusova plaketa je odličje, ki se podeljuje glasbenim skupinam za izjemne dosežke na področju glasbenega amaterizma in širjenja glasbene kulture.

Kriteriji za podelitev Gallusove plakete so zelo strogi in zahtevajo:

- načrtovano in napredno programsko politiko,
- kvalitetno raven samostojnih koncertov,

- spodbuditev intenzivnega glasbenega življenja v svojem okolju z izjemnim številom nastopov, koncertov, gostovanj, proslav in nastopov ob posebnih priložnostih,

- dobro uvrstitev na republiških tekmovanjih amaterskih glasbenih skupin,
- kvalitetna radijska in TV snemanja.

Ker je papirniški pihalni orkester izpolnjeval vse te pogoje, je tudi zaslužen prejel to visoko odličje.

Pravilnik vsebuje tudi kriterije za podelitev Gallusovih značk, katere lahko prejmejo posamezniki za aktivno delo v amaterski glasbeni skupini. Bronasta značka prejmejo posamezniki za 5 do 15 let aktivnega dela; srebrna Gallusova značka se podeljuje za 15 do 25 let aktivnega dela. Zlato Gallusovo značko prejmejo posamezniki za nad 25-letno aktivno delo.

Zlate Gallusove značke so prejeli naslednji člani našega orkestra:

Kresnik Viktor
Meden Ivan
Ocvirk Boris
Živic Ciril
Završnik Rudi
Živic Metod
Kamšek Janez
Meden Jože

Srebrne značke so prejeli:

Kasagič Drago
Skubic Franc
Korenčan Matija
Habič Brane
Ambrož Franc
Pangršič Janez
Babnik Aleš
Brenčič Stane
Lenarčič Slavko
Skubic Stane
Bizjak Albin
Svarc Ivko
Rangus Stane
Zupančič Zdravko
Maček Alojz
Trentelj Milan
Dežman Matija
Lenasi Miro

Vsem dobitnikom Gallusovih značk iskrene čestitke!

Z. N.

Obisk v naši tovarni je osmošolkam porodil idejo o posebni nalogi

Osnovna šola Toneta Trtnika-Tomaža Sostro se že nekaj let udeležuje tekmovanja iz kemije v okviru gibanja Znanost mladini. Letos smo tri učenke iz 8. razreda — Mojca Keber, Ana Kastrevic in Renata Porenta sodelovale s posebno raziskovalno nalogo.

V bližini naše šole je namreč Papirnica Vevče. Ob nekem obisku papirnice je tovarišica za kemijo Vida Kardoš, omenila možnost sodelovanja papirnice s šolo in opozorila na razpis raziskovalnih nalog. Tovariš Vid Vilfan, ki je vodil ogled tovarne, je bil torej pripravljen sodelovati pri realizaciji ene izmed nalog. S tovarišico sta menila, da bi bilo še najboljše, da se seznanimo z ročno izdelavo papirja.

To je majhen oddelek, z malo stroji in zato nevarnosti za poškodbe skoraj ni. Tu so tudi najboljše možnosti neposrednega stika s surovinami od začetka do konca izdelave papirja. Vse smo si lahko od blizu ogledale in to so prednosti te ročne izdelave pred strojno, kjer vse teče na velikih papirnih strojih, več ali manj skrito.

V nalogi smo najprej opisale kratko zgodovino izdelovanja papirja. Prvi so ga začeli izdelovati Kitajci pred več kot 1900 leti, za njimi pa Arabci, ki so izdelavo nato posredovali Zahodu.

Tradicija ročne izdelave papirja se je na Slovenskem pričela razvijati pred 400 leti v mlinu za papir na Fužinah. To je bil prvi obrat za izdelovanje papirja v Jugoslaviji. Leta 1593 je ta obrat prenehal delovati. Leta 1825 je Fidelis Trpinc kupil grad na Fužinah, 1840 pa je kupil še mlin za žito, ki ga je preuredil v mehanizirano oljarno. Tej oljarni je prizidal papirnico in 24. junija 1843 je bil izdelan prvi papir.

Z vedno bolj razvito tehnologijo in težnjo po večji kapaciteti so ta način izdelave skoraj opustili.

V vevški papirnici so pred leti znova odprli majhen oddelek ročne izdelave papirja, da bi s tem obdržali tradicijo. Tako izdelan papir pa ima tudi določene kva-

letete, ki jih zlasti cenijo umetniki (slikarji, grafiki). Na oddelku smo se v celoti seznanile s samo izdelavo papirja. Tudi same smo izdelale nekaj pol, vendar moramo priznati, da mora biti delavec, ki zajema papirno maso na sito, zelo spreten. Nam je namreč to delalo precej težav.

Sam postopek smo v nalogi podrobno opisale, narisale tudi potrebne stroje in pripomočke, opisale posamezne vrste papirja, uporabo le-teh in priložile vzorce papirjev, ki jih izdelujejo v tem oddelku.

Pri ročni izdelavi papirja je kot prvi potreben holanec, ki zmelje vlakna na zaželeno dolžino. Surovina, ki jo dajejo v holanec, je bombaž ali lan. Ko je masa pripravljena, jo spustijo po cevi v sosednji prostor — v zbiralnik. Iz zbiralnika jo po potrebi spuščajo v delovno kad. Ker je masa gosta, jo razredčijo z vodo od 1 do 2% gostote. V delovni kadi maso ogrevajo s toplim zrakom. Morajo pa jo tudi mešati, da se ne usede na dno. Ob kadi stoji delavec in ta s sitom poljubne velikosti zajame snov iz kadi. Ko sito dvigne, hitro odvrže odvečno snov, da ni papir predebel. To mora storiti, predno voda odteče. Časa ima zelo malo, okoli 3 sekunde. Če premika sito takrat, ko voda odteka, se masa naguba in papirni list je pokvarjen. Sito nato prevzame gavčar, ki odstrani list s sita ter nanj položi klobučevino. To ponavlja toliko časa, da je kup dovolj velik za stiskanje. Liste stiskajo pri 100—200 atm, zato da voda, ki je še ostala med vlakni, odteče. Nato odstranijo klobučevino, papirne liste pa prevzame sušilka, ki jih odnese v sušilnico. Ko je papir suh, ga prevzame klejar. Klej je lepilo, ki ga pridobivajo iz kož in kosti. Klejar namoči papirne liste v klej in nato jih zloži v stiskalnico, da odvečni klej odteče. Nato papir zopet prevzame sušilka in ga odnese v sušilnico. Ko je papir suh, ga zgladijo in izločijo poškodovane liste. Nato pa liste razvrste po velikosti in gramaturah.

Ko smo se seznanile z ročno izdelavo papirja, smo si še enkrat

ogledale strojno izdelavo in sedaj nam je tudi ta način izdelave papirja veliko bolj jasn.

Na republiškem tekmovanju so nalogo ocenili kot drugo najboljšo. Ker pa vse tri nismo enako dobro rešile testnih nalog, smo osvojile 3. mesto. Za ta uspeh pa smo dolžne zahvalo zlasti mentorjema iz Papirnice Vevče, tovarišu Janezu Kamšku, ki nam je pomagal s strokovnimi nasveti in tovarišu Vidu Vilfanu, ki nam je svetoval temo.

Pripis uredništva:

Mojca, Ana in Renata so že uspešno zaključile 8. razred in po brezskrbnih počitnicah nadaljujejo šolanje. Veliko uspeha jim pri tem želimo, za doseženo lepo 3. mesto na tekmovanju pa jim čestitamo!

Ovojnina za prehrambeno industrijo SSSR

Kot piše avstrijski »Papier-Zeitung«, je finska firma Conventa dobila od sovjetske zunanje trgovinske družbe Exportles naročilo za dobavo ovojnega materiala za prehrabeno industrijo, ki naj bi ga v vrednosti 70 milijonov rubljev dobavila do sredine letošnjega leta.

Gospodarski odnosi med obema firmama datirajo že v leto 1945, sprejet pa je dogovor o sodelovanju za naslednjih pet let. Obseg trgovanja med obema podjetjema bo v letu 1980 predvidoma dosegel 110 do 120 milijonov rubljev.

Celuloza iz slame

Kot je slišati, bodo v Stari Pazovi zgradili obrat za izdelavo polceluloze iz slame.

Natančnejših podatkov o tem koraku še ni na razpolago.

Uspešen zaključek sezone

junija odpeljali z zamudo in v dežju. Nič obetavnega. Pa smo si mislili: slab začetek, dober konec. In ta pregovor je tokrat res držal.

Generalka je potekala brez večjih problemov. Čas po njej pa smo izkoristili za klepet in razvrstitev v sprevid, ki se je nato pred proslavo vijugal skozi vas Šentvid kot dolga kača 6 tisočih pevcev.

Proslava je bila veličastna. Vso veličino pa se lahko doživi le na kraju samem. Pesmi, ki so donele iz naših grl, so mnogim privabile solze v oči. Slavnostni govornik Ladko Korošec je v svojem lepem govoru, ki ga je posvetil predvsem tovarišu Titu — in sploh je bil letošnji tabor posvečen njegovemu spominu — večkrat poudaril Titovo naklonjenost slovenski pesmi, njegovo ljubezen do petja in ne nazadnje našo hvaležnost za vse, kar nam je podaril, za mir in srečo. S tabora smo poslali pozdravno pismo predsedstvu SFRJ.

Program letošnjega tabora je obsegal slovenske narodne pesmi, vse zelo znane. Prireditve je potekala pod geslom: **Pojó naj ljudje!**

In res so peli. Vsi, tako pevci kot poslušalci, med katerimi so bili kot gostje tudi vidni družbenopolitični delavci: Mitja Ribičič, Marjan Breclj, Ivan Maček in drugi. Zaključek prireditve je bil enkrat, saj je iz naših grl sponatano zadonela pesem Jugoslavijo, Jugoslavijo.

Združeni v množičen zbor tako ohranjamo našo kulturno dediščino in hkrati oblikujemo novo. Vsako leto nas je več! Ali se je dvignila naša narodna zavest in samozavest, da hočemo in želimo peti ljudske, narodne in umetne pesmi, da hočemo biti člani zbora in ustvarjati množično kulturo? Morda pa potrebujemo drug drugega in se zato združujemo v ta naš pevski kolektiv, kjer preživimo par prijetnih uric na teden ter prepevamo in »pilimo« pesmi v svoje veselje in nato še v zadovoljstvo poslušalcev. Ljudska in narodna zborovska pesem sodita v kulturo in umetnost, ki jo ustvarjajo tisoči. Človek vedno bolj teži k temu, da bi tudi sam nekaj ustvaril, se udeleževal in ne samo sprejemal. Kdor ima veselje za takšno ali drugačno ustvarjanje, se vključi v določeno skupino ljudi, naj si bo to klub, društvo, krožek ali zbor, da tam izrazi svoje ideje, misli, čustva. In ne nazadnje, prihajamo v to skupnost zaradi družbe, soljudi, ker potrebujemo drug drugega. Nas druži veselje do prepevanja, stara misel pa je: Tisti ki, poje, ne misli slabo.

Za uspehe, ki jih je zbor dosegel v dobrem letu delovanja, ima za sluge prav vsak član, ki s svojo samodisciplino in prepričanjem, da je del celote, pomaga graditi slovensko pesem. Trdno namenjeni nadaljevati uspešno začeto pot, se spet dobimo v septembru.

M. K.

Likovna razstava papirničarjev

Zelo smo veseli, da lahko našo kulturno rubriko popestrimo s pomembnim dogodkom — razstavo likovnih samorastnikov Papirnice Vevče, ki si jo je bilo moč ogledati od 17. do 21. junija v avli kulturnega doma Vevče. Pomemben dogodek zato, ker prispeva bogat delež k pestrosti vevškega kulturnega življenja. Poleg predstavitve vevškega pevskega zboru, razstave članice fotografskega krožka, koncerta vevškega pihalnega orkestra ob njegovi 80-letnici, nam ta likovna razstava pomeni korak dlje, korak globlje v ponudbi kulturnega udejstvovanja.

To je prva predstavitev likovnih del papirničarjev, zato še tembolj pohvalna, saj dela izpričujejo ne le dobre slikarske talente, ampak tudi sposobnost zelo dobre reprodukcije likovnih del in produkcije na osnovi opazovanja pojavov okrog sebe. Najpogostejši motiv je namreč narava, predvsem pa naravni motivi v bližnjem okolju (Slape, Sige, Kamškova hiša), kar še povečuje aktualnost razstave in ji daje imponenten značaj. Omeniti velja tudi, da smo med slikami tov. Selana videli akvarele na ročno izdelanem vevškem papirju, kar nam podaja svojevrstno zamisel, hkrati pa se odpirajo široke možnosti razvoja, če hočete tudi v ekonomsko-propagandnem smislu.

Na splošno je razstava tako po umetniški plati kakor tudi po tehnični izvedbi zelo dobra, zahvala gre našim likovnim ustvarjalcem.

V okviru KS Vevče-Zg. Kašelj se je povečala intenzivnost in širina kulturnega udejstvovanja, krajani pa si tudi želimo, da bi se to v večji meri odražalo v delovanju mlade likovne sekcije, povezujoč likovnike — papirničarje, vanjo pa bi pritegnili še druge neodkrita slikarske talente. Le v organiziranem nastopu, dragi likovniki, bi vaša lepa slikarska zvrst lahko segla v širši prostor, seznanjali bi se z dosežki

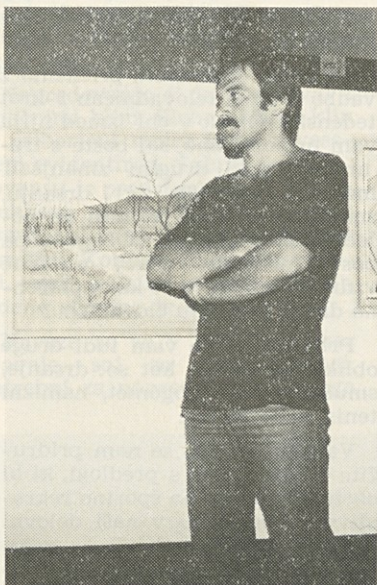

Peter Selan za svojo delovno mizo v elementu, ki je zelo pogost tekom njegovega vsakdanjega delavnika: pogovor s kupci po telefonu. Na razstavi nam je predstavil svoje akvarele na vevškem ročno izdelanem papirju in zanimivo panjsko končnico

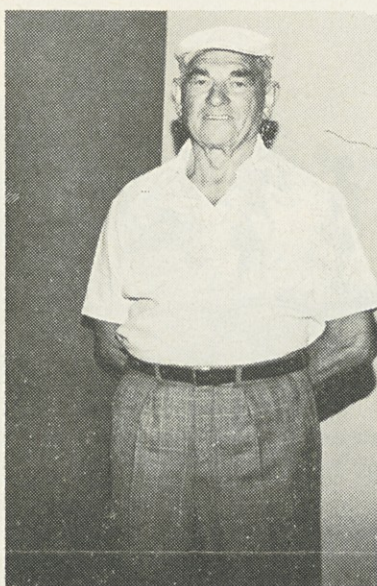
vaših kolegov z drugih področij, izmenjavali mnenja, stališča, usklajevali interese, si nabirali izkušnje, kar bi vsekakor pripomoglo k še boljši kvaliteti vašega dela in ne nazadnje, uživali bi še večjo podporo konference OOOZS Papirnice Vevče, saj se, kot je rekel Lenin, nobena dejavnost ne more razvijati brez materialnih sredstev.

Prvi korak je bil nadvse spodbuden, obisk številnih, za jesen pa nam likovni razstavljalci obljublajo samostojne razstave posameznikov; želimo si, da bi se poleg kolegov Ježka, Selana, Ulčakarja in Vidrgarja pojavil tudi kdo drug. Naj za spodbudo likovnikom spričo dobrega dojemanja naravnih prizorov pridam tole:

»O domovina, ko te je bog ust-

»SIGE« oljna slika in njen avtor Vinko Ježek

Medtem, ko so likovni v popoldanskem času izmenično dežurali na razstavi, je bil dopoldne prostovoljno vodič po razstavi naš upokojenec Feliks Vidrgar

varil, te je blagoslovil z obema rokama; skopo je meril lepoto, ko jo je trosil po zemlji od vzhoda do zahoda, šel je mimo silnih pokrajin, pa se ni ozrl nanje — pustile so tam, strme proti nebu in prosijo milosti. Nazadnje mu je preostalo polno perišče lepote; razsul jo je na vse štiri strani, od štajerskih goric do strme tržaške obale ter od Triglava do Gorjančev.« (Cankar)

Torej, možnosti za ustvarjanje je neskončno, z likovnim prikazom motivov naše lepe domovine boste na čudovit, neposreden način prispevali k ohranjanju in razvoju naše kulturne dediščine za prihodnost.

Manca

Nemogoče bi bilo izdvojiti katerokoli Titovo vrlino. To bi bilo isto, kot da bi v nepreglednem nizu biserov izbral najlepšega...

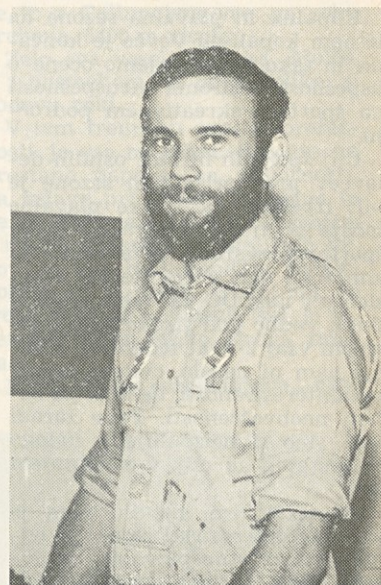
Adjutant vrhovnega komandanta, Kontraadmiral Zvonimir Kostić

V težkih dneh borbe, v času najtežjih preizkušenj, sem imel srečo, da sem se družil s tovarišem Titom in da sem ga često srečeval. Ko sem ga portretiral, sem ga gledal ure in ure, samo da sem bil lahko z njim iz oči v oči, da sem se s Titom lahko neposredno pogovarjal. To ostaja največja dragotinja mojega življenja.

Božidar Jakac, likovni umetnik

Ladislav Ulčakar ob svoji oljni domačiji (po Groharju)

Matjaž Vidrgar, grafik po poklicu je zaposlen v naši tiskarni

Ljubitelji lepe pesmi

Po uspešno zaključeni sezoni 1979/80 smo se trdno odločili, da bomo dobro začeto pot nadaljevali z zavestjo, da pojemo in tako ohranjamo našo pesem za bodoča pokolenja.

Kot člani pevske družine bomo ustvarjali množično kulturo, kamor sodi zborovska pesem kot ena najlepših zvrsti. In ne nazadnje, ljudje potrebujemo drug drugega in prijetno je biti v neki skupnosti. Če je to skupnost ljudi, ki jih družijo veselje do petja, prav gotovo ne more biti slaba. In, če prepevajo člani v tej družini tako v svoje veselje kot tudi v zadovoljstvo poslušalcev, potem je to vredno nekaj več, kajti, življenje živimo polno le, če ga ne živimo samo zase.

Zato se, dragi pevci, po počitkovanju septembra spet dobimo. Vabimo vse krajanke okoliških krajevnih skupnosti, ki bi se nam želeli priključiti, naj pridejo in z nami zapojejo. Začetek nove sezone je ravno pravi čas za vključitev v zbor. Pridite katerikoli septembrski ponedeljek ali sredo ob 19.30 v Kulturni dom Vevče.

Življenje bi bilo brez pesmi pusto, kot izsušena zemlja brez vode. Zato POJTE LJUDJE, POJTE!

Vabijo vas člani velike družine Mešanega pevskega zbora Vevče

Tito in »Galeb«

Če neka vojna ladja posveti ves svoj vek službi miru in jačanju sodelovanja med narodi, potem lahko mirno rečemo, da je taka ladja edinstvena.

Solska ladja jugoslovanske vojne mornarice »Galeb« je, zahvaljujoč tovarišu Titu, takšna ladja — edinstvena na svetu. V 28 letih je tovariš Tito na »Galebu« preživel 496 dni, obiskal 32 držav in prešel z njo preko 80.000 milj. Prvikrat je bil tovariš Tito na »Galebu« 10. oktobra 1952. leta, ko je s te ladje nadzoroval ladjeve ob 10-letnici Jugoslovanske vojne mornarice. Od tedaj pa do 16. oktobra prejšnjega leta, ko je bil zadnjikrat na »Galebu«, ko je šel na Rab, je tovariš Tito bil na tej ladji petdesetkrat.

Z »Galebom« je tovariš Tito prvič šel na obisk neke države 1953. leta, ko je potoval v London. Potovanje je trajalo 23 dni.

Vsa ta leta se je zvrstilo na »Galebu« 89 šefov držav in vlad iz vsega sveta, istočasno pa se je na njem usposobilo več kot 10.000 mornarjev in starešin. Vse to je pripomoglo, da je šolska ladja »Galeb« z vso svojo vsebino vojne ladje, kot plavajoča rezidenca tovariša Tita, postala ena najbolj poznanih ladij na svetu.

Tito v reški luki na »Galebu«, s katerim je obšel svet — za svet miru

Utrinki z razstave

Likovno razstavo samorastnikov je 16. junija ob 18. uri otvoril predsednik konference osnovnih organizacij sindikata Papirnice Vevče tovariš Marjan Kopecky. V tvoritvenem govoru je poudaril, da se je z našo likovno dejavnostjo razširila kulturna ponudba v tovarni oziroma v kraju in da je razstava lep kulturni prispevek.

Organizatorji razstave in avtorji slik smo bili prijetno presenečeni, saj se je otvoritve likovne razstave udeležilo rekordno število ljudi, od predstavnikov družbenopolitičnih organizacij tovarne in kraja, predstavnikov samoupravnih organov do vodstvenih delavcev, kakor tudi drugi zunanji povabljeni.

Avtorji razstavljenih del smo bili počaščeni z obiskom predsednika Društva likovnih samorastnikov v Ljubljani tovariša Franca Smole. Poleg strokovne ocene posameznih likovnih del nam je nakazal tudi možnosti strokovnega izpopolnjevanja, ki ga nudi društvo. V nagovoru, ki ga je imel ob otvoritvi, je podal tudi oceno razstave, ki je srednja, vendar to za nas mnogo pomeni, saj to društvo likovnih samorastnikov, s sedežem v Ljubljani, pokriva cel slovenski prostor oziroma slovensko področje ustvarjanja likovnih samorastnikov, določa mentorje skupinam likovnih samorastnikov, prisostvuje likovnim razstavam in jih ocenjuje. V knjigo vtisov pa je tovariš Smole zapisal: »V imenu Društva likovnih samorastnikov iz Ljubljane če-

stitam vsem štirim samorastnikom in jim želim tudi v bodoče uspešno delo na področju likovne ustvarjalnosti.«

Kot član društva likovnih samorastnikov je bil prisoten tudi akvarelist Ivan Merhar; tudi on je podal kritiko posameznih del in nam pomagal pri postavitvi razstave.

Naj nanizamo še nekaj spodbudnih besed iz knjige vtisov:

— Naj se iz prve brazde, ki je bila danes zorana, žanje obilen pridelek. —

— Kraj je z ustanovitvijo likovne sekcije pridobil novo kvaliteto. —

— Prijetno sem presenečena, ko vidim, da imajo moji sodelavci iz vevške papirnice toliko smisla za upodabljanje umetnosti. Razstava je pospešitev kulturnih pridobitev na Vevčah in upam, da bo na naslednji razstavi še več avtorjev. —

— Zelo prijetno si je ogledati v domačem kraju razstavo slik slikarjev samorastnikov. Morda bo to spodbuda za mlajše slikarje. — Veseli me, da tudi v našem kraju žive samorastniki in ustvarjajo ter tako dajejo kraju močan pečat kulture. —

— Iskreno čestitam vsem samorastnikom slikarjem. Bila sem prijetno presenečena nad razstavljenimi deli. —

Ob prvem nastopu pred javnostjo se vsem udeležencem razstave za lep sprejem naših del zahvaljujemo!

V imenu avtorjev slik Peter Selan

Šport in rekreacija

Kopalna in plavalna sezona na letnem kopališču Vevče je končana in tako lahko dajemo ocene o uspešnosti oziroma neuspešnosti na športno-rekreativnem področju.

Cilj športnih in tudi ostalih delavcev pred pričetkom sezone je bil: izpeljati začetniške plavalne tečaje za otroke in odrasle, oživiti športno-plavalno dejavnost in animirati čim večje število zaposlenih v naši DO za redno rekreativno vadbo pod strokovnim vodstvom vsaj 2-krat tedensko. Slednje nam ni uspelo, deloma zaradi nezainteresiranosti, deloma pa zaradi neobveščenosti. Prav zaradi tega smo si neizpolnjeno nalogo že zastavili za cilj v naslednjem letu.

Po večletnem mrtvilu nam je uspelo zainteresirati otroke in odrasle za športno-plavalno dejavnost. Tako je konec avgusta redno vadilo že več kot 40 otrok. Precej truda bo treba vložiti, da se bo pričeto delo tudi kontinuirano nadaljevalo.

Tradicija plavalnih šol za otroke tudi letos ni bila prekinjena. Delo je potekalo skozi sezono, prvič izključno z domačim kadrom, in to uspešno. Tečaje je obiskovalo 208 otrok, od tega 83 starih 4 do 6 let. Uspeh pri odpravljanju plavalne nepismenosti je bil odličen, saj le redki otroci ob zaključku niso obvladali elementarnih plavalnih veščin.

Našteta dejavnost pa ni vsa, kajti poleg tega se je na enem najpriljubljenejših in tudi najbolj obiskanih kopališč odvijala še drugačna dejavnost. Organiziranih je bilo več tekmovalnih občinjskega do republiškega merila izvedli pa smo celo »šolo v naravi« za OŠ Moravče.

TENIS

Komisija za šport in rekreacijo je v sodelovanju s TK Vevče organizirala teniški tečaj za odrasle začetnike. Tečaj je bil polno zaseden, vendar se je kljub internemu razpisu v naši DO prijavilo premalo naših delavcev in delavcev, tako da smo morali razpis razširiti. Zakaj tako majhno zanimanje, nam ni jasno. Drugače je tečaj v celoti uspel, že vmes, še posebej pa ob zaključku, pa se je izkazalo, da so ti tečaji potrebni in da bi bili tudi obiskani, če bi bilo več prostih terminov. Odločili smo se, da bomo v naslednji sezoni podobne tečaje še pripravili tako za odrasle kot za otroke.

NOGOMET

Po težkih mukah je končano tudi prvenstvo naše DO v malem nogometu, na katerem je sodelovalo 5 ekip TOZD. Vrstni red je bil naslednji:

1. Blagovni promet
2. Vzdrževanje
3. Tehnični papir (Osnovna proizvodnja)
4. Premaz
5. V. papirni stroj

Za najboljšega vratarja turnirja je bil izbran Ljubo Djokič najboljši strelec v zmagovalni

ekipi pa je bil Izet Kurtovič. Poleg njega so 1. mesto osvojili še naslednji igralci: Milan Cerar, Ljubo Djokič, Miloje Dančič, Vojko Stanič, Enver Ljubijankić, Dragan Petrovič, Milorad Petrovič, Rado Cajhen, Cvijanović in Dragiša Vasilkič.

Ponovno se je izkazala velika potreba po igrišču za mali nogomet neke v športnem parku Slavija, kajti nastopanje po okoliških igriščih ni nič kaj prijetno.

V kratkem se bo pričel jesenski del trim-nogometne lige, v kateri nastopa tudi ekipa naše DO. Fantje so v 1. delu igrali odlično in imajo možnosti za uvrstitev v višjo ligo, saj pred pričetkom 2. dela zasedajo 2. do 3. mesto.

REKREACIJA JESENI IN POZIMI

Komisija za šport in rekreacijo vam je v naslednjem obdobju

Otroci se pred odhodom v vodo ogrevajo in obenem učijo nekaterih plavalnih gibov

pripravila obsežen program rekreativne vadbe.

Že konec septembra pričnemo z vadbo v dveh telovadnicah 3-krat tedensko. Obisk v eni izmed njiju vam priporočamo, saj boste s treningom med drugim zmanjšali možnost poškodb pri drsanju, smučanju in tudi pri hoji po ledenih pločnikih. Obenem pa boste pridobili nekaj osnovne vzdržljivosti, ki je še kako potrebna danes vsakemu človeku.

Pripravili smo vam tudi druge oblike rekreacije, kot so: drsanje, smučanje, tek, nogomet, namizni tenis, odbojka itd.

Vabimo vas, da se nam pridružite in sodelujete s predlogi, ki bi obstoječe stanje na športno rekreativnem področju v naši delovni organizaciji še izboljšali.

Srečo Andrič

Da bi pripomogli k večjemu uspehu v stabilizacijskem letu, si je OŠ Moravče za »šolo v naravi« izbrala naše kopališče, namesto 7-dnevnega bivanja nekje na Jadranu

Sodobni promet zahteva trezne ljudi

Iz leta v leto se povečuje število nesreč v prometu prav zaradi alkoholizma. Take nesreče puščajo v glavnem najhujše posledice; veliko je zato invalidov, veliko življenj ugasne, veliko ostane sirot...

Vzrokov za prekomerno pitje alkohola je več, eden glavnih vzrokov pitja voznikov pa je prav gotovo pomanjkljiva prometna vzgoja in premajhna osveščenost udeležencev v prometu. Zavedati se moramo, da terja sodoben promet trezne ljudi.

O teh problemih so razpravljali udeleženci na posvetovanju, ki ga je organiziral SPV (Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu) mesta Ljubljane na temo »ALKOHOL IN PROMETNA VARNOST«.

Več ljudi bi moralo sodelovati pri izboljšanju prometne varnosti, pri preventivi in vzgoji, z enotno koordinirano politiko nastopa proti alkoholu v prometu.

Prav vsi udeleženci v prometu pa smo dolžni prispevati k izboljšanju prometne varnosti.

Na posvetovanju so bili sprejeti sledeči zaključki:

— program prometne vzgoje v avtošolah je treba dopolniti in v programu posebej poudariti učinkovanje alkohola na vozniško sposobnost.

— Okrepiti je potrebno prizadevanja občinskih SPV, da v delovnih organizacijah organizirajo predavanja za voznike motornih vozil na temo »ALKOHOL in CESTNI PROMET«.

— SPV pri Izvršnem svetu skupščine mesta Ljubljane (IS SML) mora organizirati redna letna posvetovanja na temo »ALKOHOL V CESTNEM PROMETU« za predstavnike tožilstva, sodišč, sodnikov za prekrške in organov za notranje zadeve.

— V učne programe prometne vzgoje v srednjih, višjih in visokih šolah je treba vključiti temo »ALKOHOL V CESTNEM PROMETU«.

— Poiskati možnosti za organizacijo združenj oz. klubov treznih voznikov in te tudi ustrezno stimulirati.

— Predlagati pristojnim organom poostren nadzor nad proizvodnjo in predelavo alkoholnih pijač (razgovor z inšpekcijsko službo in gostinsko zbornico).

— Ustreznim organom predlagati, da se huda opitnost voznika motornih vozil (nad 1,5 promila) šteje za kaznivo dejanje (razgovor s Tožilstvom, sodiščem in UJV).

— Pristojni organi naj proučijo sedanjo kaznovano politiko sodnikov za prekrške in sodišč glede alkohola v prometu.

— Organizirati izobraževanje na temo »ALKOHOL IN PROMETNA VARNOST« v odprtem zaporu na Igu, kjer prestajajo kazni obsojeni zaradi prometnih deliktov.

— SPV pri IS SML in občinski SPV morajo biti stalno pobudniki

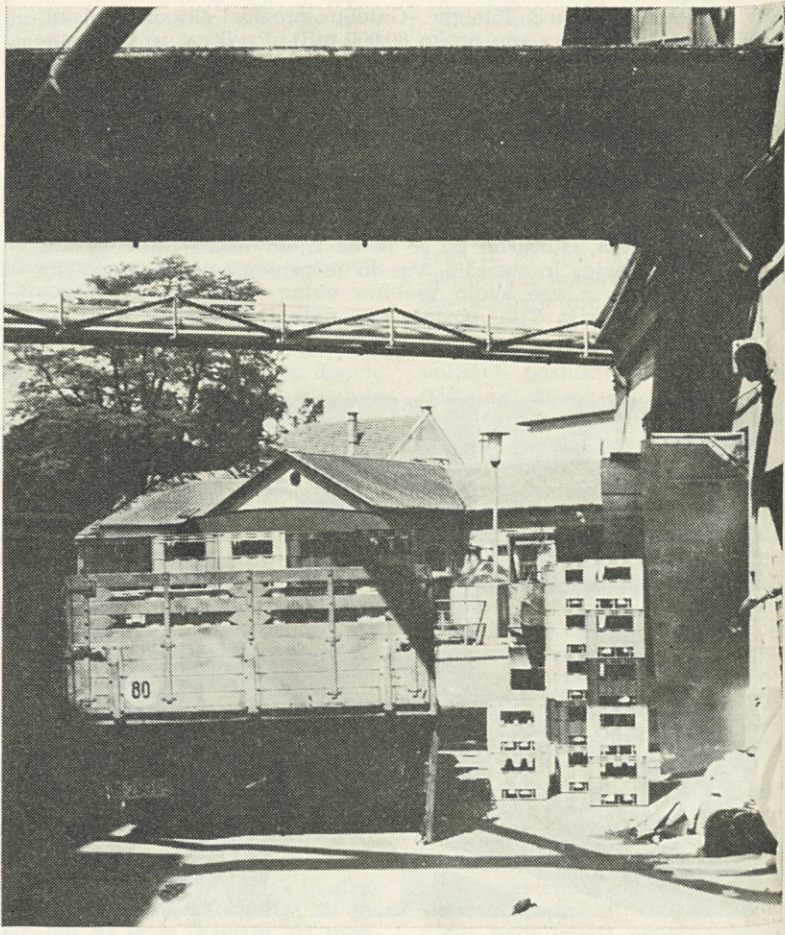
za obveščanje javnosti o alkoholizmu v prometu preko javnih občil, lokalnih in internih glasil delovnih organizacij.

— SPV pri IS mora pripraviti propagandno gradivo na temo alkohol v prometu. SPV naj prične, v okviru finančnih možnosti, s pripravami za snemanje filma na

temo »ALKOHOL IN PROMETNA VARNOST«.

— SPV pri IS SML predlaga preko Društva varnostnih inženirjev in tehnikov uporabo alko-testov v okviru notranje kontrole v organizacijah, ki razpolagajo s številnim režijskim cestnim transportom.

K. L.

Avgusta so bili vroči dnevi v proizvodnih obratih še posebej »pasji«. Mineralna voda, ki je delavcem na razpolago, je le za silo ublažila žejo in osvežila osušena usta

Koča na Trebeljevem vabi vse, ki želijo preživeti dan ali dva v miru in zelenju! Povabilo velja tudi našim upokojencem

Vzpon na Abasraju

Ze pet ur trde hoje je za mano. Nekje pred mano sta Gustl in Vinko. Tovariša pomagata pri prenosu prtljage do višinskega tabora, čeprav v turi direktno ne sodelujeta. Lepo tovariško dejanje!

Za menoj je glavnina — šest tovarišev po številu. Čim dlje žele uživati dobrine, ki jih lahko nudi naše bazno taborišče na višini 3880 m pri jezeru Jatunqocha, kakih 500 km severno od Lime v Cordilleri Blanci v dolini Santa Cruz.

Počasi, skorajda preudarno se pomikam, korak za korakom

Kje so tovariši? in kje je šele domovina! To prekleto kamenje, ki mi je pobralo ob vzponu toliko moči, me je navdalo z občutkom nemoči in izgubljenosti, enaki tisti tam nekje v vsemirju.

Ko kasneje skupno sestopamo in prečimo več zaporednih kotlov v široko razvejani moreni, nas krepi le misel, da mora biti tudi tega enkrat konec. Saj — rob snega iz morene, kjer smo želeli postaviti višinski tabor, smo gledali že, odkar smo se vsi srečali, med tem pa so minile nadaljnje štiri ure.

Hoja je postala že kar opoteka-joča; vedno pogostejše se je bilo

pogojem uspešno, so služile snežne in ledene grude, ki so z vse večjim žvižgom udarjale v sneg okoli nas.

Napredovanje si je zavaroval z vijačnimi klini. Sleherni novi klin in priborjeni meter je bil z veseljem evidentiran. Težavo v napredovanju je predstavljalo ca. 20 cm mehkega snega, ki je prekrival zmrznjeni sneg in led precejšnje strmine. Kolikor višje smo prilezli, več je bilo le ledu. Nagib ledene strmine je dosegel 75°.

Naveze so se v vodstvu izmenjavale, saj so vrtni potegi, potrebni za napredovanje prvega

Mirana in Milana je vodila pot v desno po zahodnem grebenu Kitaraju, najiha z domačinom Callupejem pa levo v vzhodni greben Abasraju.

Glavna skrb nam je bila, najti med številnimi razpokami, seraki, žandarji in krušljivimi skalnimi stolpci, pravo pot in smer, po kateri bomo sigurno in relativno varno prilezli na vrh.

Z daljnogledom smo iskali najšibkejša mesta na grebenu. Kako zagrizen boj z belo lepotico se nam obeta? Se nam bo vdala? Pri alpinizmu je pač vsakomur jasno, da brez naporov in trdne volje ne prideš nikamor.

metrov vrvi zdrsne še skozi roke in z Callupejem sva na vrhu grebena, 5400 m visoko.

Zelo sva vesela uspeha. Molče, a z nasmehom, ki pove veliko, si podava roki.

V tem trenutku opojne prešernosti je vse na dlani. Spomin na prestane napore, na nevarnosti, na težave pri izvedbi odprave in nežno občutje ob misli na svojce.

Okoli Abasraja in okoliških vrhov se vse bolj kopičijo oblaki, doline so v megli. Tudi dol je treba priti in to varno, saj je sicer tak vzpon lahko pirova zmagga.

Malo se še razgledujeva, nato

Del višinskega tabora, 4900 m visoko

navzgor. Do jezera pod Kitarajem se je pred menoj še komaj opazno pojavljalo nekaj, kar bi lahko imenoval tudi pot. Sedaj je izginito še to.

S prijatelji sem si izbral za cilj vzpon na Kitarajo (6040 m) in Abasraju (5500 m). Ta dva vrhova v Pernanskih Andih po zapadnem oz. vzhodnem grebenu še nista bila preplezana. Obetala sta se nam torej prvenstvena vzpona.

Razmišljam. Danes je 30. junij 1980. Zelo toplo je, čeprav imajo sedaj v južni Ameriki koledarsko zimo.

Tudi meni je toplo. Pot mi curi v potočkih. Kako bi mi bilo v teh krajih vroče šele poleti!

Pri predmetu »Nauk o človeku« sem nekoč slišal o milijonih znojnic na človeški koži. Mislim, da jih mora, sodeč po količini potu, imeti moja koža zelo veliko milijonov.

Po neutrjeni moreni rinem navzgor in pri tem lovim ravnotežje s smučarskimi palicami.

Hoja poteka tako, kot v domačih gorah po meliščih: dva koraka navzgor, eden navzdol.

Daleč, tam nekje nad sabo slišim kamniti plazič. Obstanem, ožamem ruto, ki mi na čelu pije pot in si ogledujem, kam skaklja sproženo kamenje. Pri tem opazim Gustla in Vinka. Sestopata. Prtljago sta odložila in sedaj hitita navzdol, kot da nočeta imeti niti za trenutek dlje kot je treba opravka s to ogromno gmoto zrahljanega kamenja in želita čimprej nazaj v bazo.

Srečamo se. Zaželite nam dobro vreme in srečo ter izgineta.

Čez slabo uro sem pri prtljagi, ki sta nam jo prinesla sem gor. Sam sem s čudovitim razgledom preko Artesonraju do Piramide, pa s pogledom na skoraj neskončni greben Carasov, na našo aklimatizacijsko goro kote 4780 m itd.

Počutim se neobglenega.

treba odduškati. Nahrbtniki so nam neusmiljeno stiskali prsni koš. Sicer pa, kako tudi ne — skoraj vsi brez izjeme so tehtali okoli 35 kg.

V takih pogojih in počutju je prišlo do edine manjše nesreče ves čas naše odprave. Ivo je izgubil ravnotežje, se spotaknil in se zvalil kakšnih 5 m navzdol po moreni. Močan udarec v ramenski okvir in zvin roke sta mu nadaljnjo hojo precej ovirala. Pred večjimi poškodbami ga je k sreči zaščitila čelada.

Pod večer so na začetek morene, na snežni meji v višini ca. 4900 m, že stali naši štirje šotori. Toliko je bilo še svetlo, da smo lahko od blizu natančneje oblikovali načrt našega jutrišnjega vzpona, nato pa nekaj malega pojedli in zlezli v spalne vreče.

V prvem svitu smo v treh navezah zakorakali v sneg. Padec prejšnjega dne je Ivo onemogočil nadaljnji vzpon. Dokler nas je lahko vizuelno spremljal, je še ostal v taborišču, nato pa je sestopil v bazo, s katero smo imeli ves čas našega bivanja na gori radijsko zvezo.

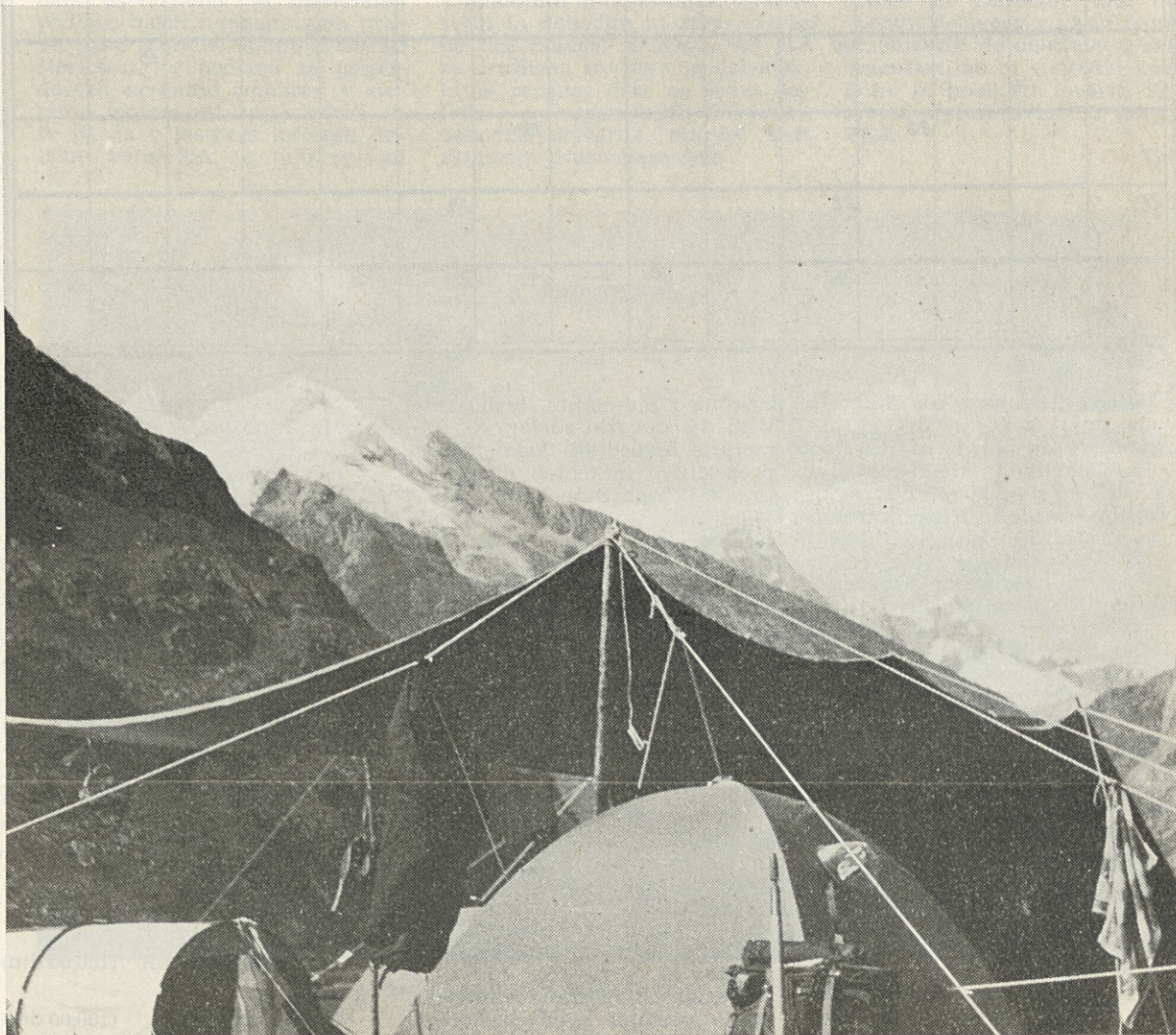
Snežišča so postala zelo strma. Razpoke so se nam režale vse bolj nesramno nasproti. Za vzpon na sedlo, ki deli Kitaraju in Abasraju, smo imeli dve možnosti. Med strmo skalno grapo, delno prekrito s snegom in strmim snežiščem oz. lediščem smo se odločili za sledenje.

Matic se je z vsemi štirimi zaril v sneg.

Počasi, centimeter za centimetrom je izginjala plezalna vrh izpred naših oči za bližnjim robom. Kot potrditev da je njegovo napredovanje kljub težkim

V imenu vseh narodov sveta je Tito postavil principe, ki so trajna inspiracija človeštva.

Robert Mugabe

Bazno taborišče v dolini Jatunqocha, 3880 m visoko

v navezi, soplezalca precej utrudili. Tudi grude padajočega zmrznjenega snega in ledu, ki so izpod rok in nog gornje naveze boleče udarjale ob telesa spodnjih plezalcev, so narekemale zamenjavo navez v vodstvu.

Vsaka naveza je pustila za seboj fiksne vrvi; tako je naslednja ob uporabi žermarjev ali prusikovih vozlov precej lažje kot prva lezla navzgor.

Trdo alpinistično delo je bilo nagrajeno z uspehom.

Ledena stopnja se je prevesila v snežišče zmerne naklonine, ki se je končalo v sedlu (5150 m).

Nadaljnje poti naveze so se razšle. Matica in Jožeta ter

Prečila sva sedlo, se spustila pod greben, prečila ledeniško groblje in se zagrizla v snežno pobočje. Z njim sva se spoprijela z zelo krušljivim skalnim skokom.

Višinomter je kazal 5300 m. S pogledom sva poiskala prijatelje v nasprotnem grebenu. Štiri, kot mravlje velike pike so povedale, da so pravkar prečili največje težavnosti — pas serakov — in sedaj nadaljujejo pot proti vrhu.

Sneg je bil vse bolj zmrznjen. Brez sekanja stopov že davno ne bi več mogla varno napredovati.

Bližava se mestu, kjer se greben spoji z vršnim grebenom. Še nekaj sopihajočih korakov, nekaj

pa se hitro usmeriva navzdol, da nama megla ne zakrije smeri poti in oteži sestopa. Kjer je možno, uporabiva skale ali posebne 1 m dolge snežne kline, pa se spustiva navzdol po vrvi.

Vse temneje postaja. Izpod neba prilete prve snežinke. Snežni metež. Težko ga je opisati. Bilo je pasje!

In ko pod nogami po zadnjem spustu iz sedla občutim snežno pobočje, v katerem se kljub novemu snegu še vidi gaz, ki sigurno vodi do našega višinskega tabora si oddahneva.

Uspela sva.

Danilo Škerbinek

NE KADI!

1. Nikotin povišuje krvni pritisk;

Ena pokajena cigareta ga dvigne za 10 mm živega srebra.

2. Pri kajenju se uniči znaten del C vitamina v telesu kadilca. Znano je, da ena cigareta oropa v telesu kadilca 25 mg C vitamina.

3. Spomin pri kadilcu posebno trpi;

Človek si bolj počasi zapomni in manj.

4. Strojepiska, ki kadi, naredi več napak, dela bolj počasi, hitreje se utruje.

5. Mladenič, ki pokadi 20 cigaret dnevno, diha hitro kot 20 let starejši nekadilec.

Med kadilci, starimi od 40 — 59 let, je nenadna (sekundna) smrt 3 do 4 krat bolj pogosta kot pri nekadilcih iste starosti.

Verjetnost nastanka prvega infarkta pri moških nad 30 let je med kadilci 2-krat bolj pogosta kot pri nekadilcih in 4-krat bolj pogosta, če imajo kadilci pri tem še povišan krvni pritisk ali pa povišan holesterol.

Rak na pljučih nastane 10 do 20-krat bolj pogosto, pri kadilcih 40 do 44 let stari moški kadilci

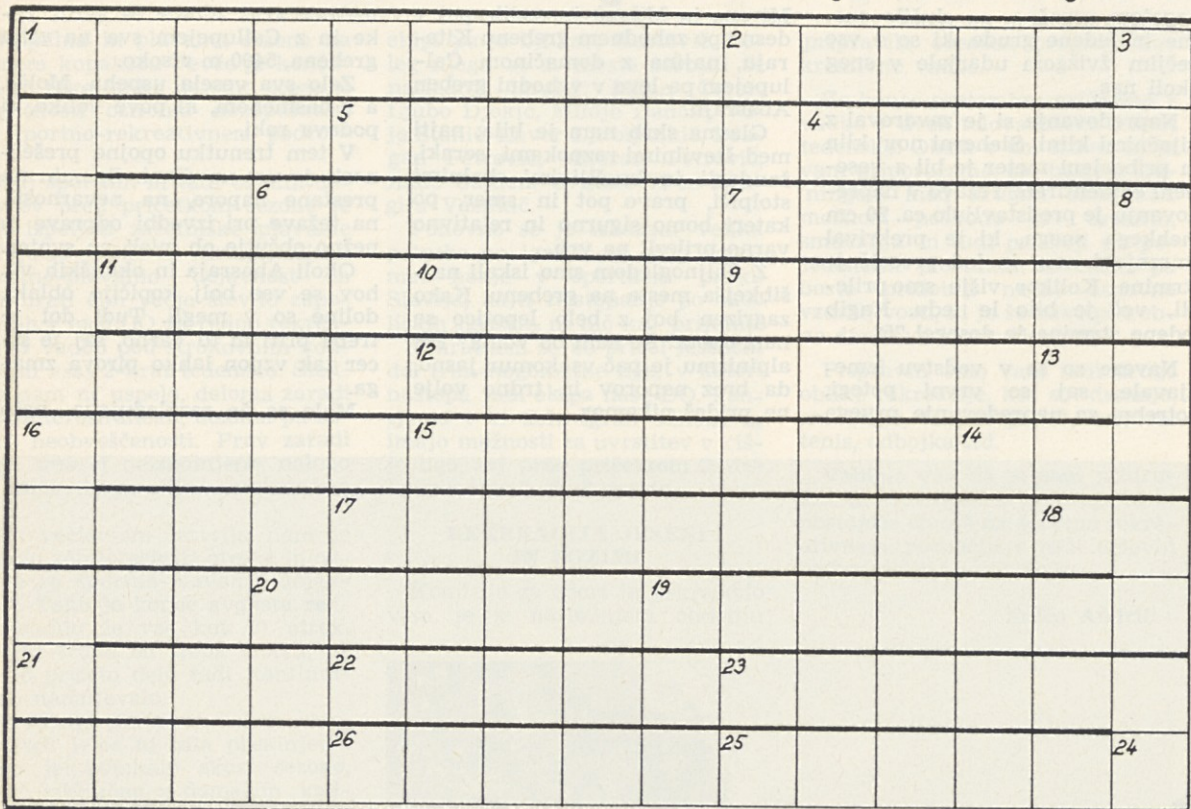
imajo 10-krat večjo možnost za umiranje od raka na ustnicah, 6-krat večjo možnost za nastanek raka v grlu in 4- do 5-krat večjo možnost, da obolijo za rakom na prebavilih, kot pa nekadilci.

Možnost nastanka infarkta pri ljudeh, ki imajo napade stiskanja pri srcu (angina pectoris), je pri nekadilcih 10-krat manjša kot pa pri kadilcih.

Učenci so ugotovili: pri nosečnicah, ki kadijo, se rodijo otroci, ki zelo radi obolevajo za arterioskleroza.

Boris Maškon

SERPENTINE

Besede vpisujete v lik vijugasto v obe smeri, kakor pač tečejo serpentine. Vsak pojem se začne na polju s številko in konča na polju z naslednjo številko. Končna črka prejšnje besede je hkrati, začetna črka naslednje besede.

V petih stolpcih, označenih zgoraj lika, boste ob pravilni rešitvi, brano navpično stolpec za stolpcem, dobili pomemben dogodek, ki ga je naša godba praznovala ob letošnjem prazniku krajevne skupnosti.

Besede pomenijo: 1. italijanski skladatelj, dirigent na dvoru v Mantovi in v beneški Markovi cerkvi, mojster renesančne in baročne glasbe, znan po operi »Orfej« in »Ariadna« (Claudio, 1567—1643), 2. prebivalec precej razpotečenega kraja zraven Domžal, 3. odstop terjatve in prenos te terjatve na drugo osebo, 4. morilski napad na vodilno osebnost, navadno iz političnih vzrokov, 5. največje jezero v Srednji Italiji, kjer je nekoč Hanibal premagal Rimljane (Lago...), 6. spolno zadovoljevanje samega sebe, masturbacija, 7. boginja maščevanja z nepomirljivo jezo, ena od grških Erinij, 8. rana na telesu, posneta koža, 9. že umrli slovenski generalni polkovnik JLA, leta 1943 izvoljen v SNOS in Avnoj (Jaka), 10. tkana preproga z obojestranskim votkovnim vzorcem, ki jo v raznih variantah izdelujejo zlasti na jugu naše države, 11. Romunom sorodno ljudstvo v istoimenski sovjetski socialistični republiki, 12. ženska z veliko življenjsko prakso, ki se dobro znajde povsod, 13. tropska

rastlina z mesnatimi, bodičastimi listi, 14. dokazni razlog, ki utemeljuje in podpira kako trditev, prepričljivo in tehten dokaz, 15. pristanišče ob Rumenem morju v Mandžuriji, tudi Darien, 16. prikaz česa naučenega v strnjem sporedu pred občinstvom, sodelovanje pri športni ali kulturni prireditvi, 17. premikanje telesa ravnanje papirnih pol, razmigovalje, 18. lastnost, značilnost istovrstnih sestavin, trdna povezanost med seboj, 19. pregrešni kralj v grški mitologiji, znan po hudih mukah, tudi kemijski element, zelo odporna kovina, 20. industrijsko mesto v vzhodni Angliji, središče britanske tekstilne industrije, 21. zdravju škodljive kemične snovi, ki velikokrat povzročijo tudi smrt, 22. veter, ki vleče skozi odprte prostore v stanovanju, pogosto povzročitelj prehlada ali revme, 23. sovjetski politik in državnik, ki se je zavzemal za načela koeksistence in je nastopil proti stalinizmu (Nikita, 1894—1971), 24. ime že umrlega našega družbenopolitičnega delavca in španskega borca Vlahovića, 25. organ v trebušni votlini, ki odstranjuje iz krvi sečne snovi, drugo ime za ledvice, 26. pristaniško mesto v Slovenskem primorju z živilsko industrijo in tovarno igrač.

I. S.

Rešitve serpentin pošljite do 12. septembra v oddelk za informiranje. Veseli bomo, če boste poslali več rešitev, od katerih bomo izžrebali pet in jih enako nagradili po 50,00 din. Veliko užitka in sreče!

REŠITEV KRIŽANKE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vodoravno: 1. kartonaža, 9. pakrog, 15. rival, 16. Ilja, 18. Irvadi, 19. škant, 20. Medvode, 22. Aden, 23. Kirk, 24. vez, 25. akov, 26. ser, 27. od, 28. Elea, 29. nalagač, 31. Ostia, 34. H(inko) S(mrekar), 35. lonček, 37. tančica, 40. soja, 42. La, 44. hip, 45. uvod, 46. Ude, 47. trak, 49. Kole, 50. genetik, 52. nravi, 53. Pretnar, 55. sito, 56. debet, 57. meteor, 58. papirnica.

Navpično: 10. A(nton) A(šker) No, posebno pridni pa med polletnimi tedni pri reševanju križanke ne niste bili, saj je na uredništvo prispelo le 14 rešitev, nekaj tudi nepravilnih.

Pravilne pa smo izžrebali take:

- nagrada VOLF LJUDMILA (150,00 din)
- nagrada ZAJEC NACE (100,00 din)
- nagrada KOKALJ BOGO (50,00 din)

Čestitamo!

Steklenice za mleko iz makrolona

Na sejmu umetnih mas 79 so prikazali steklenice iz makrolona, tj. polikarbonata. Proti steklu ima ta nova steklenica dve prednosti: visoko varnost oziroma odpornost proti lomu in občutno majhno težo. Nadaljnja prednost je v tem, da te steklenice pri polnjenju, izpraznjevanju in transportu ne ropotajo, kar ne moti jutranjega miru na ulicah. Zaradi varnosti pred razbitjem lahko uporabimo makrolon steklenice stokrat več kot navadne steklenice. Skozi proizvodni proces polnjenja in transportiranja lahko potujejo 25-krat več. Zaradi tega so stroški kroženja nižji, kljub večjim proizvodnim stroškom. Čistijo jih na enak način kot steklenice, v istih napravah. Glede na manjšo težo in večkratno uporabo — približno 10 % proti steklenim, se teža polnjene posode reducira na tretjino. Pri steklenih posodah prevaja tovarnjak 59 % mleka in 41 % embalaže, pri makrolonskih posodah pa 94 % mleka in 6 % embalaže.

Novo posodo proizvaja nam dobro znana firma Bayer AG, Leverkusen.

KADROVSKA SLUŽBA POROČA

MESEC JUNIJ

Prišli:

Suljemanagić Zuhdija — vnašalec Čanadi Stanislav — pom. priprav. pigmenta
Keber Zvonimir — pom. delavec v kov. delavnici
Miletić Branislav — vnašalec
Jusić Hasan — razkladalec surovin
Petrović Milisav — pom. zavijača pap.
Eraković Vojin — razkladalec surovin
Mahkovec Anton — varilec
Moškrić Tomaž — ključavničar II
Rojht Alojz — pospravljač izmeta
Pejić Mirko — pom. zavijača papirja
Hasić Emina — snažilka — za določen čas
Končar Marija — blagajnik — za določen čas
Picek Marija — pom. kuharja — za določen čas
Hribar Matjaž — vodja kopališča — za določen čas
Razdevšek Bojan — vodja kopališča — za določen čas
Simić Kata — natakarica — za določen čas
Kocjančič Sašo — vodja kopališča — za določen čas
Mlakar Peter — garderobier — za določen čas
Jozelj Igor — garderobier — za določen čas
Vidić Slavko — pomožni delavec
Pilipović Daut — ključavničar I
Mlakar Darja — servirka — za določen čas
Snoj Maja — servirka — za določen čas

Odšli:

Mostarac Marjan — pospravljač izmeta
Fazlić Izet — I. pom. vodje preč. rezal. stroja
Anžur Jože — kurir — umrl
Abazović Muharem — manipulant

Tudi život

Tiho je plakala rosa
na rukama našim
sa sumrakom, što lagano je
plovio kroz njenu kosu.
Sa malo reči, s puno šutnje,
kolala istina lagano
i kao krv vukla moj duh
nazad kroz tudi život.

A suton, moj dobri duh,
obuze naša tela mlada;
među nama stala je istina,
nema i ponosna ko, barikada.

Mešale su se suze njene
sa rosom, što zavija šume,
moje se ruke grčile nemo
i sa svakom rječju
i sa svakom čašom
prazno su gledale oči naše.
Stopila se naša tela
u kip što prkosi svemu;
naši su duhovi skupili snage,
u vreme umrla dana,
u vreme umrle noći.

Tiho je plakala rosa
na rukama našim,
sa sumrakom, što lagano je
plovio kroz njenu kosu.
Sa malo reči, s puno šutnje,
kolala istina lagano
i kao krv vukla moj duh
nazad, kroz tudi život.

Fehim Suljanović

Rodili so se:

Lapajne Mileni sin Borut
Andrić Biserki hči Sanela
Lidan Alagu hči Almira
Petrović Milisavu hči Milena
Rupnik Joži in Juretu sin Peter
Čestitamo!

MESEC JULIJ

Prišli:

Lorbek Vanja — I. pom. dodel. stroja
Žibert Rajko — strugar I
Jakovljević Gojko — čistilec lesa
Zgonc Franc — obratni laborant
Smolić Janez — pom. zavijača pap.
Bajrić Ibrahim — obratni laborant
Kocjančič Marjan — vzdrževalec čistilnih naprav — za določen čas
Mrhar Barbara — garderobier — za določen čas
Anžur Branka — garderobier — za določen čas
Marković Ruža — obratna snažilka
Muranović Nuraga — pom. delavec — pomivalec posode
Tekalec Ferdinand — del. v zidarski delavnici
Jašaragić Rifet — pom. vodje preč. rezal. stroja
Peterca Janez — mizar I
Baltić Besim — razkladalec surovin
Vrbinc Mirko — paznik pap. stroja

Odšli:

Robida Stane — vodja izobraževanja — upokojen
Potočnik Ciril — izmenski vodja OTK — upokojen
Ržen Ivana — strojna števka — upokojena
Karbončić Andelo — pom. delavec — upokojen
Jašić Sejdo — voznik viličarja
Paunović Ljubomir — voznik viličarja
Trtnik Boris — pripravnik — v JLA
Plešić Bojan — I. pom. prem. stroja — v JLA
Cajhen Rado — laborant vhodne kontrole
Mehić Hasan — voznik lesa — v JLA
Nezirović Suvač — pom. delavec
Dragičević Mile — pom. zavijača pap.
Ališković Najila — snažilka

Rodili so se:

Keranović Nejadu sin Adis
Čaušević Osmanu hči Anela in sin Anel
Potokar Francu hči Brigita
Čestitamo!

Dopisujte v

»NAŠE DELO«

NAŠE DELO

Glasilo delovne organizacije Papirnice Vevče — Izdaja ga delavski svet — Izhaja vsak mesec — Odgovorni urednik Vida Bartol — Uredniški odbor: Danilo Škerbiček, Ignac Zajec, Jože Marolt, Franc Fras, Silvo Razdevšek, Ivo Bogovič, Andrej Grad — Tehnični urednik: Marjan Ivanuš, ČGP Delo — TOZD Delavska enotnost, Ljubljana, uredništvo za urejanje glasil delovnih organizacij — Tiskarna Tone Tomšič v Ljubljani. Po mnenju Republiškega sekretariata za informacije št. 421-1/72 z dne 21. 1. 1976 šteje ta publikacija med proizvode iz 7. točke prvega odstavka 36. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov

Na bregu v samoti brezkončni stojim,
plaho, prav plaho v daljo strdim;
valovi peneči mi pesem otožno pojo,
veter mi prijetno hladi telo.

Naj spremenim se v globočino morja,
skrijem v nežne koticke tvojga srca,
naj pošljem ti bela jadra ljubezni,
na belih perutih pod modri ta svod,
naj pridem k tebi po prstih kot vila,
da ne bi te prebudila iz lepih sanj,
ki z njimi je ves tvoj srebrni svet obdan,
naj preženem temo iz te tvoje izbe,
odvržem ves tvoj nemir,
saj ne sme biti nobenih ovir najinemu soncu...

Manca